

Нур Бобо

**ЁҚУТ
ЮЛДУЗЛАР**

Нур Бобо

ЁҚУТ ЮЛДУЗЛАР

(Шеърлар тўплами)

«Sano-standart» нашриёти
Тошкент – 2018

УЎК: 821.512.133(081)

КБК: 84(5Ў)6

Б 79

Нур Бобо.

Ёқут юлдузлар / шеърлар — Тошкент: “Sano-standart”, 2018. — 112 б.

Шеърятнинг беназир бўстонида сайр этиш завқи ижод аҳлининг кўнглини тоғдек кўтаради. Оҳанграбодек кишини ўзига маҳлиё этувчи сеҳрли сўзлар замирида не сир синоат бор экан, дея ўйлайсан киши. Қашқадарёлик Нур Бобо қаламига мансуб бўлган сатрларда кўнгил оламининг беназир жавоҳирлари ёзилган.

Ватан ишиқи билан йўғрилган сатрларда ижодкорнинг ширин орзулари қозоғга тулганини ҳис қиламиз. Ёзганларинг кимнингдир назик қалбини илтишга йўл топса ижодкор учун шунинг ўзи катта бахт. Нима бўлганда ҳам шоир Нур Бобонинг «Ёқут юлдузлар» номли шеърый тўпламидан жой олган шеърларини ўқиганда беихтиёр она Ватаннинг бепаён даишту далалари кўз олдимизда жонланади шоир сатрларни тўқимайди балки борлиқ ўзининг ҳусну тароватини кўз-кўз этиб қозоғга қўйилади.

Тақризчи:

Ахтамқули

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси, «Тонг юлдузи»
газетаси бўлим муҳаррири, шоир

УЎК: 821.512.133(081)

КБК: 84(5Ў)6

ISBN 978-9943-5202-6-4

© “Sano-standart”, 2018 йил.

© Нур Бобо, 2018 йил

ОХАНГРАБО САТРАЛАР СЕҲРИ

Шеърятнинг беназир бўстонида сайр этиш завқи ижод аҳлининг кўнглини тоғдек кўтаради. Оханграбодек кишини ўзига маҳлиё этувчи сеҳрли сўзлар замирида не сир синоат бор экан, дея ўйлайсан киши. Қашқадарёлик Нур Бобо қаламига мансуб бўлган сатрларда кўнгил оламининг беназир жавоҳирлари ёзилган. Шоир ўзининг «Ўзбекистоним» номли шеърида ёзади:

Бойчибор кишнаган кирларнинг ҳақи,
 Балогардон бўлган пирларнинг ҳақи,
 Дорони дод солиб йиғлатган Широк,
 Чингизни даф этган шерларнинг ҳақи,
 Ёвга олов бўлиб сачраган коним,
 О, менинг ой бўлган Ўзбекистоним...

Ватан ишқи билан йўғрилган сатрларда ижодкорнинг ширин орзулари қоғозга тушганини ҳис қиламиз. Ёзганларинг кимнингдир нозик калбини илтишга йўл топса ижодкор учун шунинг ўзи катта бахт. Нима бўлганда ҳам шоир Нур Бобонинг «Ёкут юлдузлар» номли шеърий тўпламидан жой олган шеърларини ўқиганда беихтиёр она Ватаннинг бепаён дашту далалари кўз олдимизда жонланади шоир сатрларни тўқимайди балки борлиқ ўзининг хусну тароватини кўз-кўз этиб қоғозга қўйилади. Ватанни жону дилидан ортиқ севиб, унинг тупроғини ардоқлаётган инсон қиёфаси шеърларда намоён бўлади. Ўзининг «Лолазорга етаклай сени», «Қишлоғим» номли шеърий тўпламлари билан ўқувчи қалбидан жой олган шоирнинг янги шеърий тўплами ҳам албатта ўз ўқувчиларига манзур бўлишига ишонамиз.

АХТАМҚУЛИ

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси,
 «Тоғ юлдузи» газетаси бўлим муҳаррири,
 шоир

ЎЗБЕКИСТОНИМ

Соғинсам, юракда хуморларим бор,
 Лайлақлар ин қурган чинорларим бор,
 Бу олам бўйнига тақилган мунчок,
 Осмон ўпар улуғ минорларим бор.
 Тилла тумор бўлиб тақилгай жоним,
 Сенга эй, ой бўлган Ўзбекистоним.

Бойчибор кишнаган қирларинг хақи,
 Балогардон бўлган пирларинг хақи,
 Дорони дод солиб йиғлатган Широқ,
 Чингизни даф этган шерларинг хақи,
 Ёвга олов бўлиб сачраган қоним,
 О, менинг ой бўлган Ўзбекистоним.

Оҳ урар гул босган шоҳ Бобур изи,
 Осмонда ой эмас – Ойбарчин юзи,
 Мавж сочар юлдузлар самода чакноқ,
 Мирзо Улуғбекнинг чакнаган кўзи.
 Тожим қуёш бўлиб порлаган шоним,
 О, менинг ой бўлган Ўзбекистоним.

Бирдамлик кўшигин куйлаган элим,
 Тупроқни кафтида, сийлаган элим.
 Шарқда машғал бўлиб чарақлар чирок,
 Завқланиб бахтидан куйлаган элим.
 Боғларни пурзиё қилган дехқоним,
 О, менинг ой бўлган Ўзбекистоним.

Истиклол машғали порлаган диёр,
 Жаҳонни бағрига чорлаган диёр,
 Гавҳарни гуллатар бу олтин тупроқ,
 Бу машғал мавжида қувончларим бор.
 Ярқираб, яшнаган мовий маржоним,
 О, менинг ой бўлган Ўзбекистоним.

ШУКУР ҚИЛ

Бу дунёни Ўзи яратган Эгам,
Ризку-рўзимизни яратган бекам,
Бориға шукур қил, бўлмагайсан кам,
Ризку-рўзинг топиб юрганинг учун,
Юрагинг соғ уриб тургани учун.

Бошинг омон бўлса, шудир зўр давлат,
Қаддингни ғоз тутиб, тўкиб юр савлат,
Оёқ остингга боқ, бўлсанг бадавлат.
Шукур қил, сен даврон сурганинг учун.
Юрагинг соғ уриб тургани учун.

Юракда армони бўлмас одам йўқ,
Қиёматга қадар ўлмас одам йўқ,
Бу сирли дунёда гоҳ очмиз, гоҳ тўқ.
Шукур қил, саломат турганинг учун,
Юрагинг соғ уриб тургани учун.

Дейдилар, бошга не келса, тилингдан,
Қариликда қувват кетар белингдан,
Ёвга ҳеч ён берма, кечма элингдан.
Шукур қил, кўзларинг кўргани учун,
Юрагинг соғ уриб тургани учун.

Умр деганлари беш кунлик бозор,
Тўймаймиз тўкса ҳам тоғдай тилла-зар,
Нур Бобо етар дил чекмаса озор,
Шукур қил, соғ омон юрганинг учун,
Юрагинг соғ уриб тургани учун.

ЙИГИТНИНГ

Аслида пок иймон – кўнгил тумори,
 Йигитга қанотдур вафоли ёри.
 Кўзларида чакнаб туради ори,
 Савлат, зар, тумори бўлур йигитнинг.

Тоғни урса талкон қилгудай кучи,
 Шижоатга тўла эртаю кечи,
 Мард йигитнинг ола бўлмайди ичи,
 Белда куч-мадори бўлур йигитнинг.

Эъзоз айлаб юрар ота изидан,
 Бошга қилич келса, қайтмас сўзидан,
 Туфуриб тонмайди, еган тузидан.
 Ифғат-у, рафтори бўлур йигитнинг.

Кафтга олиб юргай онажонини,
 Ерга урмас обрў, шараф-шонини,
 Пулга сотмас асло ўз виждонини,
 Дилда номус-ори бўлур йигитнинг.

Ёлғон сўз ёт бўлур йигит зотига,
 Учар қанот бўлур минган отига,
 Бир умр ёмонлик келмас ёдига.
 Содик дўст, дилдори бўлур йигитнинг.

Ҳар кимни дўст тутма, сириггни очма,
 Ёмонга ёндашиб, яхшидан қочма,
 Нур Бобо борингни беҳуда сочма.
 Юртни қуйлар тори бўлур йигитнинг.

ОТА-ОНАНГНИ

Сен улардан бунёд бўлгансан, билсанг,
Дилга тумор айла, ота-онангни.
Пойларин бошингга тож килиб кийдир,
Кўзга хумор айла, ота-онангни.

Сен улар кўзларин гавҳаридурсан,
Жигари, дилбанди, дур, заридурсан,
Умрининг давоми ҳам боридурсан,
Дуру, гавҳар айла, ота-онангни.

Онанинг оқ сути – жисмингда жонинг,
Отанинг олқиши – иймонинг, шонинг,
Олсанг дуоларин қолмас армонинг.
Изин гулзор айла, ота-онангни.

Ўтса тополмассан уларни излаб,
Оҳ чекиб қолурсан ортидан бўзлаб,
Не фойда ўлганда ош берсанг юзлаб,
Борида зар айла, ота-онангни.

Озор берма, кўнгли синмасин чил-чил,
Бу дунёда улар ғаниматдир, бил,
Тазим қил, Нур Бобо бўлсанг сен ўғил.
Тожу-тумор айла, ота-онангни.

ЭЙ, ДЎСТИМ

Бошингга гар қилич келган бўлса ҳам,
 Ёлгон сўз сўзламай юргил эй, дўстим,
 Ўзингдан паст тугма кимки бўлса ҳам,
 Доим бир кўз билан кўргил эй, дўстим.

Чаёни чакқанчун чаён дейдилар,
 Ёмонни кўзидан аён дейдилар,
 Яхшиларнинг йўли равон дейдилар,
 Яхшиликдан қаср кургил эй, дўстим.

Дўст қошида чин дўст ҳар дам парвона,
 Айри тушса, ота-бола бегона,
 Ёри бевафолар бўлгай девона,
 Ўз ёрингга содик бўлгил эй, дўстим

Давлат қуши қўнса, бошингга агар,
 Пойингга ҳовучлаб тўкадилар зар,
 Манманлик бир қуни бошингни эгар,
 Камтар бўлиб даврон сургил эй, дўстим.

Ота дуосини тумор қил ўзга,
 Она тилагини суртиб юр юзга,
 Борингни тўтиё айлагил кўзга,
 Дунё тургунича тургил, эй дўстим.

Беш кунлик дунёда пок бўлсин дилинг,
 Заҳар эмас, асал, бол бўлсин тилинг,
 Шукур қил, Нур Бобо ёр бўлса элинг,
 Элинг ичра ўйнаб-қулгил эй, дўстим.

АЙЛАНАЙ ҶЗИМ

Эй, малак, жонингдан айланай ўзим,
Жонингга жон бўлиб жойланай ўзим,
Пинҳона қалбимдан жой олган гулим,
Қалбингда сайланиб, сийланай ўзим.

Эй малак, жонингдан айланай ўзим,
Юздаги холингдан айланай ўзим,
Жайрон кўз маржоним, ёнар юлдузим,
Лабдаги болингдан айланай ўзим.

Мен булбул, сен гулнинг гунчасидурсан,
Рухсоринг шунчалар гўзалки, хурсан,
Сўзлари каймоғим, тишлари дурсан,
Асал тилгинангда «сўйланай» ўзим.

Бўйнимга осилган туморгинамсан,
Соғинсам, кўзимда хуморгинамсан,
Ёноқлари қирмиз, аноргинамсан,
Дилбар дилгинангда куйланай ўзим.

Куёш нур таратар суйиб фалакни,
Ато этмиш менга сендай малакни,
Нур Бобо, гул айла унга юракни.
Бир умр бўйингга бўйланай ўзим.

БИЗГА БОҚМАЙДУР

Неча кунки дилим вайрон, ул нигор бизга боқмайдур,
Билолмасман бўлиб ҳайрон, қилиб ор бизга боқмайдур.

Йўлимга ғов бўлиб ҳижрон, юрак бағримни айлаб қон,
Куярман кўзларим гирён, зулмкор бизга боқмайдур.

Кипригидан ўқлар узиб, муҳаббат кулбасин бузиб,
Билмам кимларга кўз сузиб, ситамкор бизга боқмайдур.

Қўшилиб йиғлагай булбул, куйиб бағри бўлибдир кул,
Кулади бизга икки гул, у беор бизга боқмайдур.

Мажнун изларидан юриб, ўтдим саҳродан ҳайқириб,
Ишқ элига минг бонг уриб, дилозор бизга боқмайдур.

Ошиқ бўлдим бевафога, қолди бошим минг балога,
Бир назар қил Нур Бобога, ҳийлакор бизга боқмайдур.

ДИЛИМ ЙЎҚ БЕВАФОЛАРГА

Очолмасман очар бўлсам, дилим йўқ бевафоларга,
Жонимга жойлайин жой кўп, бағрим кенгдир вафоларга.

Куйиб кетган юрак-бағрим, чидолмасман кўзим хайрон,
Бу кўхна дунё азалдан, тўлиб кетган жафоларга.

Факат фиғон чекар булбул, куйиб ҳам кул бўлур кўнгил,
Юзин очмас анга бир гул, дили тўлган наволарга.

Чаманда кўнмагай зоғлар, чуғздек бенаводурлар,
Аларни кўргали кўз йўқ, ишим йўқ бенаволарга.

Вайрона кўнгил кулбаси, мен ҳам ишкнинг бир телбаси,
Билолмайман қачон етгум, дилим зор ул даволарга.

Сахроларда юрдим бўзлаб, бу дардимга даво излаб,
Мажнунга холимдан сўзлаб, қўлим очиқ дуоларга.

Нур Бобо, сен дуолар қил, боғлансин ошиқ икки дил,
Вафоли бўлган ҳар кўнгил етишсин муддаоларга.

СУНБУЛИМ БЎЛСАНГ

Роз айласанг мунчоқ тош бўлиб,
 Билагингга боғланиб қолсам.
 Қўздан сизган севинч ёш бўлиб,
 Кипригингга осилиб олсам,
 Гулим бўлсанг, булбулинг бўлсам,
 Зулфи райҳон, сумбулим бўлсанг.

Бўйнингдаги мунчоқларингни,
 Кипригимдан ўтказ бирма-бир,
 Менга очиб қучоқларингни,
 Ҳеч бўлмаса тушларимга кир.
 Гулим бўлсанг, булбулинг бўлсам,
 Зулфи райҳон, сумбулим бўлсанг.

Сочларингни толаси бўлиб,
 Белгинангга ўралиб олсам.
 Дилгинамни ноласи бўлиб,
 Яноғингга хол бўлиб қолсам.
 Гулим бўлсанг, булбулинг бўлсам,
 Зулфи райҳон сумбулим бўлсанг.

Кўзларингга сурмалар бўлсам,
 Тўниб, меҳр тилаб ётсайдим.
 Болишингга йўрмалар бўлсам,
 Юзларингни силаб ётсайдим.
 Гулим бўлсанг, булбулинг бўлсам,
 Зулфи райҳон, сумбулим бўлсанг.

Дилингдаги меҳрингдан қониб,
 Бир умрга таътиб юрсайдим.
 Кўзларингни гавҳари бўлиб,
 Нур Бобо нур бўлиб турсайдим.
 Гулим бўлсанг, булбулинг бўлсам,
 Зулфи райҳон, сумбулим бўлсанг.

ЯХШИДИР

Дўст бўлса, яхши дўст-дугона яхши,
Ёмон биродардан бегона яхши.
Бедарак дайديدан девона яхши,
Умрнинг гул-ёшлик чоғи яхшидир.

Давлатинг ошганда куяр ғанимлар,
Кўролмай кўзингни ўяр ғанимлар,
Қалбини ҳасадга бўяр ғанимлар.
Душман хийласидан тиғи яхшидир.

Ғам чексанг, ғам чекар меҳрибонларинг,
Кувнасанг, кувнашар кувноқ онларинг,
Сен билан шод бўлар ошса шонларинг,
Учса ҳам оловнинг чўғи яхшидир.

Бошингга ғам тушса, душман шод бўлгай,
Йиғласанг чин дўстга кулги ёт бўлгай.
Ёр вафодор бўлса дил обод бўлгай,
Душман кулгисидан йиғи яхшидир.

Бевафо бўлса ёр бошга балодир,
Дил-бағрингни ўйиб ётар яродир,
Унинг юзи икки дунё қародир.
Ундай ёр боридан йўғи яхшидир.

БЕВАФО ЭКАН

Бевафо бўлса ёр, бахт қаро экан,
 Бахтинг қаро экан, дил яро экан.
 Бир умр бағрингга қадаркан тикан,
 Бевафо ёр бошга, бир бало экан,
 Бевафо бари бир бевафо экан.

Бахтингга ғов бўлиб қучок очаркан,
 Елкангга қўл қўйиб гуллар сочаркан,
 Сени кучмай ҳали сендан кечаркан.
 Унинг топганлари бир риё экан,
 Бевафо барибир бевафо экан.

Қайси кўнгил қора, қайсидир оқдир,
 Қайси дил нопокдир, қайсидир покдир,
 Худо пешонага битган бу тақдир,
 Азалдан битилган бир дуо экан,
 Бевафо барибир бевафо экан.

Йўқ экан ошиқлар бағри бутуни,
 Ўчириб бўлмаскан ҳижрон ўгини,
 У қора булутлар кўксинг тутуни,
 Ишқ дарди бир умр бедаво экан,
 Бевафо барибир бевафо экан.

Ҳижрон аччиқ азоб, висол – оқ қаймоқ.
 Висол – ёр кўксига суйиб, бош қўймоқ,
 Бевафо ёр ишқи кўзингни ўймоқ,
 Бундай ишқ кўшиғи бир нидо экан,
 Бевафо барибир бевафо экан.

Тунлар юлдузларга боқасан фақат,
 Юракни майдалаб ёқасан фақат,
 Ўзинг кўз ёшингда оқасан фақат,
 Нур Бобо, айрилиқ бир жафо экан,
 Бевафо барибир бевафо экан.

БОЛАМ ДЕБ...

Болам деб бу ёруғ дунёга келдим,
Болам деб яшайман токи жоним бор.
Болам деб севиндим, югурдим, елдим,
Болам бор – бир олам шуҳрат – шоним бор,

Боламдир – ғурурим, фаҳрим, савлатим,
Боламдир – туганмас шону – давлатим,
Болам оқил бўлса, бўлмас лаънатим,
Болам бор-бебаҳо битмас коним бор.

Умримнинг давоми-издош изимга,
Дилимнинг чироғи, нурдир кўзимга,
Тўйлар қилиб, кафтни суртгим юзимга.
Болам бор-жисмимда оқар қоним бор.

Нур Бобо, мен шукур айлайман минг бор,
Файз тўла уйимда «чароғон бозор»,
Болам бор – бошим тик, тоғдай норим бор,
Болам бор – беминнат ширмон ноним бор.

ЭЙ ТИЛ

Эй тил, бол бұл, бошга бало келмасин,
Эй дил, пок бұл, қалбга хижрон тұлмасин,
Эй куёш, тўхтама зиё сочмоқдан,
Ой кетма осмондан зулмат бұлмасин.

НОДОН

Дунёни бұхтонга тўлдирма, нодон,
Юракни аламга тилдирма, нодон,
Яхшини йиғлатиб кўйиб, ёмонни
Яхшининг устидан кулдирма нодон.

СУЛУВ

Асраганман ёмон кўзлардан,
Кизғонгансан мени қизлардан.
Юлдуз кўзли сулув юзлардан,
Сени лўппи юзларинг сулув.

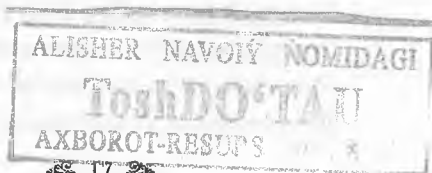
Нигохларинг олов ёкади,
Дилга чўғдек маржон тақади,
Юзларингдан ибo оқади,
Сени жайрон кўзларинг сулув.

Зулфи зарим, тили бийроним,
Сенга сийлов шу ширин жоним,
Сўзи асал, моҳи тобоним,
Сени ширин сўзларинг сулув.

Сал кўрмасам узилгандай жон,
Соғинаман, кўзларим гирён.
Изларингта сочаман райҳон,
Райҳон ўпган изларинг сулув.

Сен суюкли эрка райҳоним,
Сен кўнглимда гул эккан жоним,
Кўксимдаги сулув маржоним,
Назокатинг, нозларинг сулув.

Асраганман ёмон кўзлардан,
Кизғонгансан мени қизлардан.
Юлдуз кўзли, сулув юзлардан,
Сени лўппи юзларинг сулув.

СЕВМАСАНГИЗ-ЧИ...

Мен севаман, севмасангиз ҳам,
 Ситамлардан тўймасангиз ҳам.
 Кўксим куйиб кул бўлса ҳам-ки,
 Мен куяман куймасангиз ҳам,
 Мен севаман, севмасангиз ҳам...

Бағримга тиғ санчилиб ётар,
 Қонга ботиб, янчилиб ётар,
 Дилгинамга аламлар тоғдай,
 Бўлган сари тошдайин ботар,
 Мен куяман куймасангиз-чи,
 Мен севаман, севмасангиз-чи...

Кўшнимсиз-у, кўлим етмайди,
 Кўлингизга гулим етмайди,
 Кўз очган бу дардим яраси,
 Ўлгунимча дилдан кетмайди,
 Мен куяман куймасангиз ҳам,
 Мен севаман, севмасангиз ҳам...

Соғингандан зулфи заримни,
 Эркалайман армонларимни.
 Кўнглингиздан севмасангиз ҳам,
 Узолмайман кўнгил торимни,
 Мен куяман куймасангиз ҳам,
 Мен севаман, севмасангиз ҳам...

Кўзларимнинг қорачиғисиз,
 Пора қилган дилим тиғисиз,
 Ҳажрингизда куйиб Нур Бобо,
 Бирор куним ўтмас йиғисиз,
 Мен куяман куймасангиз ҳам,
 Мен севаман, севмасангиз ҳам...

ЯШАЙДИ ҚАЛБИМ

Бугун қалбим асли ўзимникимас,
Кўзим қорачиғи кўзимникимас,
Чехрам ҳам бошқача юзимникимас,
Ўғирлаб олгансан қалбимни балким,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим,

Тўтиқушдай тўниб тураман-у мен,
Дунёни танимай кўраман-у мен,
Телбадек тентираб юраман-у мен,
Ўзим ўзим эмас, сендирсан балким,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим.

Сен ўтган йўллардан ўтаман, куйиб,
Билмайсан кўчангда кутаман, куйиб,
Кўринмай меҳримни тутаман, куйиб,
Бир сиким кулдан жой тўшайди, қалбим,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим.

Қалбим қандай бахтли, сен билмайсан-да,
У кулар сен менга ҳеч кулмайсан-да,
Қалбимни етаклаб бир келмайсан-да,
Мен тутган гулдан жой тўшайди қалбим,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим.

Бағрингда қалбимни яшаши бахтдир,
Гулларни жой қилиб тўшаши бахтдир,
Энди тўй қиламиз фариштам тахт тур.
Бари бир қалбингга ўхшайди қалбим,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим,
Бағрингга бош қўйиб яшайди қалбим.

ТАННОЗЛАР

Ўзларини сийлаб, пардозлаб,
Куйдиради бизни таннозлар.
Кўзимиздан алам ёшларни
Куйдиради кулиб таннозлар.

Сочларидан турмаклар ясаб,
Киприклардан илмоқлар ясаб,
Кокиллардан сиртмоқлар ясаб,
Ўлдиради кулиб таннозлар.

Мен дил очсам қайсиларига,
Тош отишар кўнглим қаърига,
Киприкларин найзаларига
Илдиради дилни таннозлар.

Олов ёқиб янокларига
Овлатар зулф қармоқларига,
Лабларининг қаймоқларига
Ийдиради дилни таннозлар.

Чакнатади тунни кўзлари,
Тўлин ойга офтоб юзлари,
Ўт сачратар босган излари,
Тинитади тунни таннозлар.

Ўсма кўйиб қоши қаламлар,
Кўзга сурма суртиб санамлар,
Нур Бобога ортиб аламлар,
Тўлдиради дилни таннозлар.

ЁНАР ҚИЗҒАЛДОҚ

*Лола, лолажаним,
Лолақизгалдоқ.*

М.Юсуф

Қизгалдоқ, қизгалдоқ,
Бунча бағринг қон,
Кафтимда эркалаб
Силайми ўзим,
Чечаклар ичра сен
Тиник, хур, алвон,
Сени қучишга ҳам
Қиймайди кўзим.
Пойингга майсалар
Унган гул ёноқ.
Ёнар қизгалдоғим,
Ёнар қизгалдоқ.

Қизгалдоқ, қизгалдоқ,
Бунча бағринг қон,
Бағримга эркалаб
Олайми ўзим,
Сени қўлга олсам
Узилгандай жон,
Истасанг қошингда
Қолайми ўзим.
Сен билан бир умр
Бўлайми ўртоқ.
Ёнар қизгалдоғим,
Ёнар қизгалдоқ.

Хушёр бўл, довулдан,
Хушёр бўл, дўлдан.
Япроқларинг янчиб,
Узиб кетарлар,

Аста сўра опанг
Бойчечак гулдан,
Бағрингни беаёв
Эзиб кетарлар.
Кўкка тўзиб-тўзиб
Йиғлайди япроқ.
Ёнар қизгалдоғим,
Ёнар қизгалдоқ.

Беаёв, бераҳм,
Ғанимдир билсанг,
Бир муддат шунчаки
Туролмайдилар,
Қанчалар яшнасанг,
Очилиб, кулсанг,
Киприк-қош, кўркингни
Кўролмайдилар,
Шунда вужудимни
Босади титроқ.
Ёнар қизгалдоғим,
Ёнар қизгалдоқ.

Бошингни эгасан,
Пойингни қучиб,
Айт, жоним дилгинанг
Нима тилайди?
Ҳали капалаклар
Келади учиб,
Қанотлари билан
Бошинг силайди.

Парвона жонига
 Бўласан чироқ,
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

Келгин капалакни
 Бирга қучамиз,
 Мен меҳр, сен унга
 Ифорингни тут.
 Қувнашиб ху ана
 Кўкка учамиз,
 Гарчи гуноҳларим
 Бўлса, ундан ўт,
 Парвозга шайланиб,
 Эркам қанот қоқ.
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

Эркалаб бағрингни
 Қучарлар суйиб,
 Бўйингга осилиб
 Олишар улар.
 Шарбату болингдан
 Ичарлар тўйиб,
 Бир умр сен билан
 Қолишар улар.
 Улар бир бечора,
 Фақир, кўнгли оқ,
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

Арилар бол сўраб
 Тиланар хали,
 Камалак бошингга
 Паранжи бўлур,

Наврўзи айёмда
 Топасан толе,
 Сен билан бу олам
 Чиройга тўлур.
 Чаман чехрасидан,
 Кетма ҳеч йироқ,
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

Саболар қошингда
 Қўшиқлар куйлар,
 Юзингни ювади
 Ёмғир шитирлаб,
 Оймомо аллалаб,
 Эртаклар сўйлар,
 Шабнамлар юзингдан
 Ўпар қикирлаб,
 Бирамки, хуш ёқар
 Уларга кулмоқ,
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

Мендан не истайсан,
 Бошингни кўтар,
 Истасанг пойингга
 Райҳонлар сочай,
 Узатсак қўлимиз
 Юлдузга етар,
 Сенга меҳр ила
 Қучоғим очай.
 Кел, ёниб кўксимга
 Бўлгил кўзмунчок,
 Ёнар қизғалдоғим,
 Ёнар қизғалдоқ.

О, баҳор малаги,
Фариштагинам,
Кўкси кўкдай тиник,
Кўнгли куюнчак,
О, қирда яшнаган
Қирмизи гилам,
Адирда алвон сеп
Ёйган келинчак.
Бунчалар балқигай
Алвонранг дудок,
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

Сен баҳор кўркисан,
Кўнглимнинг кўрки,
Хоҳ инон, инонма
Мен сенга шайдо,
Сени измингдадир
Дилимнинг эрки,
Ҳар баҳор қошингда
Бўламан пайдо,
Иковлон ҳали кўп
Бўламиз инок.
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

Сени зийнатларга
Ўрамоқ нечун,
Сен ҳурдан туғилган,
Кўркингда кам йўқ.
Сен лолақизғалдоқ
Бўлганинг учун,
Зебу-зийнатларнинг
Кераги ҳам йўқ.

Сен қирлар кўксига
Жавохир мунчок.
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

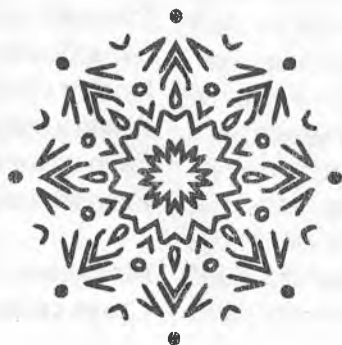
Баҳорга қирмизи
Кўйлак кийдириб,
Яна яшнаб, ёниб
Келдингми гулим?
Дилларни ифорга
Яна тўйдириб,
Қирмизи келинчак
Бўлдингми гулим?
Қирларга сачратиб,
Қирмизи бўёқ,
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

Баҳорда бир яшнаб
Келин бўлдинг.
Эгилиб дилимга
Ўт ёққан ўзинг,
Ой тўймай бир кунда
Тўлин бўлдинг,
Тўкилиб дилимга
Дард тўккан ўзинг.
Кумуш кўз ёшларинг
Бунча ялтироқ,
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

Мавжланиб турасан
Сулув қизлардай,

Ёноклар ловуллаб,
Уёлгандайсан.
Мисли сен малаксан
Тўлин юзлардай,
Бунчалар ёнасан,
Бағри қондайсан,
Бир сиқим кул бўлар
Пойингда тупроқ,
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

Ёнсанг ёну, аммо
Куйма бунчалар,
Ҳаётнинг хийласи
Шундайдир гулим.
Хандон отаётир
Қара ғунчалар,
Эргага улар ҳам
Сендайин сўлим.
Шунчалар завқлики,
Ёнингда турмоқ.
Ёнар қизғалдоғим,
Ёнар қизғалдоқ.

ЙИҒЛАМАЙМАН-ДА...

Мен севсам-у, сиз севмасангиз,
 Сўлиб қолса қўлимда гуллар.
 Мен куйсам-у, сиз куймасангиз,
 Бир-биридан тонса кўнгиллар.
 Етмасангиз севгим қадрига,
 Йиғлайман-да ишқим дардига.

Чанглар босиб мунғайиб турса,
 Чалинмаса кўнгил дуторим.
 Изларимга хижрон ин курса,
 Пойингизда йиғласа орим.
 Етмасангиз севгим қадрига,
 Йиғлайман-да ишқим дардига.

Сочингизга етмаса қўлим,
 Сидамаса бир бора уни.
 Эшик очса армонга дилим,
 Бурксиб ётса кўксим тутуни.
 Етмасангиз севгим қадрига,
 Йиғлайман-да ишқим дардига.

Олисларга учар хаёлим,
 Ортингиздан юради кувиб.
 Тутмасмикин сизни уволим,
 Қолса агар дил-бағрим куйиб.
 Етмасангиз севгим қадрига,
 Йиғлайманда ишқим дардига.

Тўзиб кетди умидларим ҳам,
 Фарёд ургай бу хаста юрак.
 Нур Бобонинг дардига малҳам,
 Топилмади бир сиздан бўлак.
 Етмасангиз севгим қадрига,
 Йиғлайманда ишқим дардига.

ЮЗИНГИЗДАН ЁҒАР ШИРМОНЛАР

Эй сиз сулув, тили бийронлар,
Кўзларингиз кўрки жайронлар.
Асли хушбўй анбарларини
Зулфингиздан олган райҳонлар.

Ой отилар чиройингизга,
Хусун мулки – саройингизга,
Икки хилол-қош – ёйингизга
Тўнар тинмай моҳи тобонлар.

Кўксингизни кучиб кучоқлар,
Бўйиндаги маржон мунчоқлар,
Болга тўла қирмиз дудоқлар,
Мавжингиздир лаъли маржонлар.

Сал кўрмасам куяр кўзларим,
Сарғаяди сўлгин юзларим,
Юрак бағрим уяр кўзларим,
Тоғ бўлади дилда армонлар.

Сиз райҳонсиз ифори эсан,
Сиз ялпизсиз кўксимда ўсан,
Нур Бобонинг йўлини тўсан,
Сиздан экан танда дармонлар.

СИЗ БИРАМ ШИРИН

Англаб бўлмас экан кўнгиллар сириң,
Қовушса ажратиб бўлмас бир-бирин.
Сиз ҳали билмайсиз сизни севганим,
Сизни севиб қолдим, сиздан яширин,
Сиз бирам ширинсиз, сиз бирам ширин.

Нигоҳларим сизга тайиб тинмайди,
Қирқ кокил сепини ёйиб тинмайди,
Бир зум қарамасам кўзим кўнмайди.
Сизни севиб қолдим, сиздан яширин,
Сиз бирам ширинсиз, сиз бирам ширин.

Юрак ботиб сизга қулиб бўлмайди,
Сиз пари ё малак, билиб бўлмайди,
Хуснингизга бокиб тўйиб бўлмайди.
Сизни севиб қолдим, сиздан яширин,
Сиз бирам ширинсиз, сиз бирам ширин.

Кўнглим кўксингизда улғайган чинор,
Қулишларингизда севинчларим бор,
Дилимга дилингиз тугилган тумор.
Сизни севиб қолдим, сиздан яширин,
Сиз бирам ширинсиз, сиз бирам ширин.

Сизни тушларимда тутаман фақат,
Дардимни ичимга ютаман фақат,
Қачон биларсиз деб қутаман фақат,
Сизни севиб қолдим, сиздан яширин,
Сиз бирам ширинсиз, сиз бирам ширин.

ҚАДРИНИ БИЛ

Сен оқил бўлсанг ўгил, еткил отанинг қадрига,
 Ол ота дуосини дармони бўлгил дардига,
 Шунда эл таъзимдадир, сендай ўғилнинг мардига,
 Сен оқил бўлсанг ўгил, еткил отанинг қадрига.

Оқ сути қонингда жўш ургайки сен дунёда бор,
 Тан-жонингни жисмига жо айлаган онаизор.
 Изларин кўзингга сурт, ҳеч чекмасин сендан озор,
 Меҳрибонинг мунисинг, еткил онанинг қадрига.

Оғани жигаргўша елкадош – нор дейдилар,
 Ёр жафо қилса уни бир бевафо ёр дейдилар,
 Чин вафоли дўсту ёр дилингга дилдор дейдилар,
 Оғани бўлмас топиб, еткил оғанинг қадрига.

Дўстни дўст бил, душманинг дўстингга дўст бўлса ёмон,
 Бир ғаним ҳийласидан бошга бало келса ёмон,
 Кимки гар тухмат қилиб ноҳақ дилинг юлса ёмон.
 Душманнинг кўпи ёмон, дўстингни еткил қадрига.

Ота-онанг пойига гул эк, пойинг гулга тўлар,
 Мартабанг бўлгай баланд, юрган йўлинг нурга тўлар,
 Нур Бобо ҳурмат кўриб, шон-шуҳратинг дурга тўлар,
 Эл азиз айлар сени, етсанг элингни қадрига.

БУ ЁРУҒ ДУНЁ ШИРИН...

Бу ёруғ дунё ширин, ширмон тўла дунё экан,
Лаълу, дур, гавҳари кўп маржон тўла дунё экан.

Тўймаг ай умри бўйи одам бу дунё тотидан,
Ким суриб, ким сурмагай даврон тўла дунё экан.

Дилда ишк гулзори бор, бахт деган дил тори бор,
Муҳаббат ифори бор, райхон тўла дунё экан.

Қанчалар бағри кабоб бўлган аламлар ўтида,
Кўнгилнинг ғам кулбаси вайрон тўла дунё экан.

Эй фалак, ҳеч кимсани куйдирма фарзанд доғида,
Базилар тирюкқа зор, армон тўла дунё экан.

Нур Бобо сен ҳам ёруғ дунёни меҳмон бандаси,
Хамма бир келиб кетар меҳмон тўла дунё экан.

ҚОЛИБ КЕТДИМ МАН

Бўзлаб чиқар бўғзимдан оҳим,
 Етолмадим қадрингга моҳим,
 Ё кўпдир, ё оздир гуноҳим,
 Заволида қолиб кетдим ман.

Бағрим ўйиб, ўртаб аламлар
 Ҳар кун юз бор домига ямлар,
 Куйдириб кул айлади ғамлар.
 Кул ҳолида қолиб кетдим ман.

Дилим – дилинг, сўзларим – сўзинг,
 Ошно эди кўзимга кўзинг.
 Ойдан гўзал алвон, ой юзинг,
 Уволига қолиб кетдим ман.

Кўп экан айрилиқ карвони,
 Дилни ўяр экан сурони.
 Ҳижроннинг изғирин бўрони,
 Шамолида қолиб кетдим ман.

Адоси йўқ экан армоннинг,
 Дарди дунё экан ҳижроннинг.
 Тун чоғлари олис осмоннинг
 Ҳилолида қолиб кетдим ман.

Тоҳир оқди сувларга нечун?
 Зухра бўзлаб қолди ишқ учун.
 Сахроларга куйган у Мажнун
 Аҳволида қолиб кетдим ман.

Ишксиз дилга боғламанг дилни,
 Бевафога берманг кўнгилни.
 Нур Бобо бўзлаган булбулни
 Иқболида қолиб кетдим ман.

Умр бу бир учар кушдир,
Баланд парвози олқишдир,
Из колдириб учар бўлса,
Авлодлар айтар олқишдир.

Ёшлик баҳор нишонаси,
Йигитлик ёзнинг шонаси,
Қарлик бошда ошпоқ қор
Бўлиб тушган кумуш қишдир.

Умр бу бир оқар дарё,
Йўли узоқ, яқиндир ё,
Гоҳи оқар тошиб, жўшар,
Гоҳида ранги сарғишдир.

Умр бу бир келар дунё,
Гоҳ йиғлаб, гоҳ кулар дунё.
Ярми хузур-халоватдир,
Яна ярми минг ташвишдир.

Умр бу бир очилган гул,
Ифори бир сочилган гул.
Бўйидан маст бўлиб кўнгил,
Бирам хушдир, бирам
хушдир.

Умр бу бир ўтар карвон,
Қўлингдан бир тутар карвон,
Унга бош беҳисоб сарбон,
Бири дарвеш, бири хешдир.

Умр бу бир очик айвон,
Авал обод, кейин вайрон.
Катор накшин ёғоч қошлар --
Чириб тушиб кетар тишдир.

Умр бир айтилар қўшиқ,
Тўхтамай тебранар бешиқ,
Яхши айтилса шод бўлгай,
Ёмон бўлса аччиқ ёшдир.

Умр бу бир чакнар чакмоқ,
Бу дунёга бир-бир боқмоқ,
Йўли гоҳ кенг, гоҳ тор сўқмоқ,
Кўниб, учиб кетар кушдир.

Умр бу бир эсар шамол.
Эсиб, дунё кезар шамол,
Жумбоғи сир бўлган савол,
Тоғдан қулаб кетар тошдир.

Умр бу бир келиб кетгай,
Ҳаммани бир қўлин тутгай,
Умр ўтгай, умр ўтгай,
Мисоли бир ширин тушдир.

КЕЛСИН

Кундан-кунга ошсин шаънинг,
Чаман бўлсин хур-гулшанинг.
Шундай жойда тур хамманинг
Ёнингда тургиси келсин.

Умринг бин о бўлган гулдан,
Бағри дилинг ҳам шу гулдан,
Навони ўрган булбулдан,
Сабони елгиси келсин.

Гулларинг очилиб ял-ял,
Изингга сочилиб ял-ял.
Ёруғ йўлдан юр хамманинг
Шу йўлдан юргиси келсин.

Узоқ юргил ғуборлардан,
Қолиб кетма назарлардан,
Бегаб умрингни зарлардан,
Заргарнинг кўргиси келсин.

Инсон бўлсанг шундай бўлки,
Ҳавас бўлсин кўнглинг мулки,
Ширин сўзлар айтиб юрки,
Дилларнинг кулгиси келсин.

Авали ўз тилингни бил,
Ўзингни бил, элингни бил.
Элингни ўз гулинг деб бил,
Гул сени билгиси келсин.

Сени кўрса очилсин дил,
Кўнгилларни ола билгил,
Ҳамма сенга ёзиб кўнгил,
Сухбатлар кургиси келсин.

Соғинч кўзлар хумори бўл,
Эл қалбининг тумори бўл,
Нур Бобо, юрт чинори бўл,
Эл сендай бўлгиси келсин.

КУЛИШЛАРИНИ

Димоғимда ялпизлар иси,
 Райҳонларим-наргизлар иси,
 Қирган чоғи қизларнинг эси.
 Қаранг, елдай елишларини,
 Қиқир-қиқир кулишларини.

Кулишлари бирам хушқилик,
 Истаралар бунчалар илик,
 Куйдургувчи кўзлар шум қилик,
 Атай нозга тўлишларини,
 Қиқирлашиб кулишларини.

Бирам ширин уёлишлари,
 Алвон рангга бўялишлари,
 Осонгина жон олишлари,
 Таннозланиб юришларини,
 Қиқирлашиб кулишларини.

Сиртилди-ку юрагим чоки,
 Улар узиб олган гўёки,
 Куйдирмасдан қўймаслар токи,
 Бағри-дилим тилишларини,
 Қиқирлашиб кулишларини.

Билмадим-а улар сирини,
 Қизғанишар бири бирини,
 Ҳаммасини эмас, бирини
 Севганимни билишларини,
 Қиқирлашиб кулишларини.

Қиқир-қиқир кулишлари бор,
 Зайнаблари, Кумушлари бор,
 Нур Бобони айлашиб абгор,
 Ҳаммалари куйишларини,
 Бир-бирини ўйишларини,
 Қиқирлашиб кулишларини.

ОЙ ЧҶМИЛАР КҶЗИН ЁШИГА

Қирга чиқдим гуллар тергани,
 Қизғалдоғимни бир кўргани,
 Ўша юрагимдан ургани,
 Бағрин қонга булаб ётаркан.

Қирга чиқдим кўнглим куюнчак,
 Пешвоз чиқди менга минг чечак,
 Ҳаммаси ҳам хур бир келинчак,
 Барини кўрк белаб ётаркан.

Қирга чиққан мисли минг малак,
 Майсалардан тақиб жамалак,
 Ўсма қўйиб қошга камалак,
 Ҳавас билан силаб ётаркан.

Борсам қизғалдоғим бошига,
 Ой чўмилар кўзин ёшига.
 Қўниб олиб ари қошига,
 Япроғини ялаб ётаркан.

Сабо курғур елиб ёнидан,
 Ифор олиб қочар қонидан,
 Капалаклар кечиб жонидан
 Бир жонга бол тилаб ётаркан.

Шабнамчалар қалқиб япроққа,
 Кўз ёшларин экар тупроққа,
 Юлдузчалар тутиб сўроққа,
 Ҳасратларин улаб ётаркан.

ГУЛ БАҲОР

Қирларга қош қўйди камалак,
Салом бериб яшнар ялпизлар.
Толпопукдан тақиб жамалак,
Наврўзга ноз ўргатар қизлар.
Тоғлар бағри бўлиб лолазор,
Яна яшнаб келди гулбаҳор.

Жилоланар қирмиз қизғалдоқ,
Ифори барқ урган райҳонлар,
Олам чаман, уфқ – зарғалдоқ,
Сакраб ўйнар сулув жайронлар.
Наврўзга сир сўйлар ҳар наҳор,
Яна яшнаб келди гулбаҳор.

Наврўз келди навога тўлиб,
Майсалар ям-яшил поёндоз,
Бинафшалар келинчак бўлиб,
Ҳар баҳорни айлағай пардоз.
Қаранг тунда булбуллар бедор,
Яна яшнаб келди гулбаҳор.

Товланади чаман чечаклар,
Думоғида сумалак иси.
Капалаклар гулни кучоқлар,
Новдаларда ғунча кулгуси.
Ариларга гул бағри бозор.
Яна яшнаб келди гулбаҳор.

Ўзбекистон оламга кўз-кўз,
Жамолига асло тўймайман.
Гул юртимга ярашгай Наврўз,
Мадҳинг куйлаб тилдан қўймайман.
Тонгда гулдек ясангай диёр,
Яна яшнаб келди гулбаҳор.

КЕТДИМ

Бу дунёдан хур ўтган
Соҳиба исмли киз хотирасига

Дунёга келганим билолмай кетдим,
Бўйнимга кўзмунчок илолмай кетдим,
Онамнинг меҳрига зор қилдинг фалак,
Эркалаб юзини силлолмай кетдим.

Пешонам шўр экан, тоълесиз бошим,
Қаро ерда ёгур ўсмасиз кошим,
Бошимда порламай ботди куёшим.
Бахтим бўстонига йўл олмай кетдим.

Қушлар сайрамасдан, чўл бўлди боғим,
Сўлидим, гул бўлиб очилган чоғим,
Кўксимни куйдириб ўчди чироғим.
Қиркга кучоқ очмай, кулолмай кетдим.

Сочим ўришга ҳам етмай дармоним,
Елкамда йиғлади қирқта армоним,
Чанг бўлиб тўзиди чархпалак жоним,
Бирор дилга дилим улолмай кетдим.

Момом онам бўлиб бағрига қучди,
Акам отам бўлиб ғам ошим ичди,
Келин бўлмай умр чироғим ўчди,
Бешик қучмай, бола беллолмай кетдим.

Дардим вужудимни чаёндай чақиб,
Кўз ёшим кўксимга қон бўлди оқиб.
Умид чироғига кўзларим боқиб,
Армон ила ором ололмай кетдим.

Қисматим шўр экан, мен шўр етим киз,
Бу дунёда мандан қолмади бир из,
Жисмимни жон эрта тарк этди эсиз,
Умр туморини тилолмай кетдим.

Бу дунё туйнуғи тор экан, билсам,
Ёш ўлмоқ қисмати бор экан, билсам,
Мен учун қаро ер ёр экан, билсам.
Бу дарддан ўзимга келолмай кетдим.

БУ ДУНЁ АЛДАБ...

Ҳаммани бир кўзда кўради Эгам,
 Умрингни зар айла ғанимат бу дам.
 Ҳар онни олтинга топиб бўлмагай,
 Эртага не бўлур билмайди одам.
 Гўзал оғушига ўраб олади,
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

Мол-дунё талашиб юрарлар тўймай,
 Ўзларин ўқларга урарлар тўймай,
 Кимлардир бир-бирин кўролмай куйиб,
 Бўхтону-ғийбатлар курарлар, тўймай.
 Ғийбат оғушига ўраб олади.
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

Такдир пешонага тан бергил укам,
 Такдирга Яратган ўзидир ҳакам.
 Бевафодан фақат топарсан жафо,
 Содик ёр бир умр дардингга малҳам.
 Вафо оғушига ўраб олади,
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

Жисмингда ўзгалар жони жон бўлмас,
 Бировнинг шуҳрати сенга шон бўлмас.
 Дунёга келибсан қолдир яхши из,
 Изсиз девонада ном-нишон бўлмас.
 Шуҳрат оғушига ўраб олади,
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

Бу дунё барчага баробар асли,
 Бир ширин тушдайин бу умр фасли.
 Дунёдан ўтса ҳам инсоннинг номи,
 Яшайди, руҳини шод этиб насли.
 Авлод оғушига ўраб олади,
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

Ҳамма чалиб ўтар бу дунё найин,
 Белдан кувват кетар қариган сайин.
 Кимга кенг, кимга тор дунё юзини,
 Ҳамманинг бир кўриб ўтмоғи тайин.
 Наво оғушига ўраб олади,
 Бу дунё ҳаммани алдаб қолади.

ТҮЙЛАР ГҮЗАЛ

Тўйхона зар, нурга ўралган, гўзал,
Тўйда тароналар таралган ғазал,
Дастурхон жаннатдан яралган асал.
Бунни таърифлашга тилим лол бўлур,
Тўйда тўкилгани бори бол бўлур.

Кошдаги ўсмалар бахтнинг қаноти,
Қаҳ-қаҳа кулгилар кувонч баёти,
Тўй билан йўғрилган ўзбегим зоти.
Бунни таърифлашга тилим лол бўлур,
Тўйда тўкилгани бори бол бўлур.

Тўйхона деворин сийлаб, силайман,
Келин-куёвларга толе тилайман,
Уларга ёр бўлсин тахти Сулаймон.
Бунни таърифлашга тилим лол бўлур,
Тўйда тўкилгани бори бол бўлур.

Дуо, тилакларга очилган кўлим,
Тоъле тиламоқдан тўймайди тилим.
Елкангдан тўй юки тушмасин элим.
Бунни таърифлашга тилим лол бўлур,
Тўйда тўкилгани бори бол бўлур.

БЎЛМАС

Ўзга юртнинг баланд касри
Уйим айвонича бўлмас.
Ўзга элнинг шоҳ, султони
Элим кайвонича бўлмас.

Очиқ бўлсин дастурхонинг,
Миннатли бўлмасин нонинг,
Миннатли бўлса ош, нонинг,
Уйим қоқ нонича бўлмас.

Нопок ўзин сипо тутиб,
Маили, намоз-ниёз килсин.
Ҳамиша дил-нияти пок
Киши иймониचा бўлмас.

Чаманнинг яшнаган минг-минг
Ифори йўқ чечаклари,
Ифори барқ урган бир тўп
Гулу-райҳонича бўлмас.

Тириклик чоғида ҳар бир
Кишининг қадрига еткил.
Ўлганида минг фарёдинг
Бир дил армонича бўлмас.

Бевафолар юрса-юрсин,
Ёлғон вафодан сўз очиб.
Нур Бобо бил, булбулни бир
Аҳду-паймонича бўлмас.

АЛВОН ОЛМА

Олма олай десам, шохи баланд экан,
Олма алвон, юзи тарам-тарам экан.

Интилгандим, боғбон мени кўриб қолди,
Ололмадим, олма унга қарам экан.

Бағридаги доғни кўриб, куйиб кетдим.
Билсам у доғ дилимдаги ярам экан.

Силкинади шамолга бош эгиб ҳар кун,
Юзидаги алвон билсам алам экан.

Олма олай десам шохи баланд экан,
Ўша олма бир бағри қон санам экан.

ТОНМОҚДАСИЗ

Бўлдимми?.. Дилни ўйиб суйганлариз,
 Қайда қолди оҳ уриб куйганлариз,
 Кўзларимга термулиб тўйганлариз.
 Куйдириб, биздан нечун тонмоқдасиз,
 Қайси дилни куйдириб, ёнмоқдасиз.

Ёнса битта дил ёнар деб ўйламанг,
 Бевафолар боғига кўп бўйламанг,
 Ўзгаларга ёлғон ишқдан сўйламанг.
 Куйдириб, биздан нечун тонмоқдасиз,
 Қайси дилни куйдириб, ёнмоқдасиз.

Бўйнингизда осилиб туморларим,
 Қолди кўнглимда куйиб оҳ, зорларим,
 Ёш бўлиб кўздан оқар хуморларим,
 Куйдириб, биздан нечун тонмоқдасиз,
 Қайси дилни куйдириб, ёнмоқдасиз.

Ишқни дилдан ўчириб бўлмас экан,
 Дилни дилга кўчириб бўлмас экан,
 Бевафони кечириб бўлмас экан.
 Куйдириб, биздан нечун тонмоқдасиз,
 Қайси дилни куйдириб, ёнмоқдасиз.

Бўлдимми?.. Дилни ўйиб, суйганлариз,
 Қайда қолди оҳ уриб, куйганлариз,
 Сиз суйиб, бағримга бош қўйганлариз,
 Нур Бободан сиз нечун тонмоқдасиз,
 Қайси дилни куйдириб, ёнмоқдасиз.

ХУР ҚИЗ

Қирқга кириб ҳали очилмаган гул,
Ифори думоққа сочилмаган гул,
Қошлари ҳилол гул, сочлари сунбул.
Бўз булбул қошингга йўламадими?

Сенга ҳавас қилар райхон, ялпизлар,
Маъюс нигоҳларинг неларни излар,
Ёнингдан кикирлаб ўтган хур қизлар
Юзингдан иболар тиламадими?

Қирқ йилки, кўксингни силаб отар тонг,
Юзингдан ўпиб, бахт тилаб отар тонг,
Сийнангга рангини белаб отар тонг.
Сочингни саболар силамадими?

Бағрингга беланган бахтинг тумори,
Ҳали кўз очмаган кўзинг хумори,
Кўнглинг кумсаб кутган ўша дилдоринг,
Гул бериб кўйнингга беламадими?

Сени кўриб куйдим, дил-бағрим кулдир,
Менга қараб бир кул, мени ҳам кулдир,
Юзларинг, кўзларинг, сўзларинг гулдир.
Бирор дил дилингни уламадими?

Қирқга кириб ҳали севилмаган қиз,
Келинлик кўйлаги кийилмаган қиз.
Ифори райхон сиз, ифори ялпиз.
Капалак болингдан тиламадими?

ҚИРДАГИ ҚИЗ

Лолазор қирда мен бир қизни кўрдим,
 Ёноқлари ёнар ҳур қизни кўрдим,
 Ойқобок, тишлари дур қизни кўрдим.
 Қизмисан, бир қизки, ойми ё малак,
 Осмонда ой бўлак, қирда ой бўлак.

Гулга тегса гуллар ёнар ловишлаб,
 Сувга тегса сувни бол қилади лаб,
 Қошларини ҳилол кучади улаб,
 Қошмисан, бир қошки, қайрилма малак,
 Осмонда ой бўлак, қирда ой бўлак.

Чечаклар пойини опичлар зор-зор,
 Лолалар уёлиб чекади озор,
 Сочида Кумушнинг кўзмунчоғи бор.
 Сочмисан, бир сочи, зулфи зар малак,
 Осмонда ой бўлак, қирда ой бўлак.

Кўксини жилолаб ётар тумори,
 Кўзларида ёлқинланар хумори,
 Нур Бобо кўнглининг ёлқин баҳори,
 Кўзмисан, бир кўзки оху кўз малак.
 Осмонда ой бўлак, қирда ой бўлак.

АНДАЛИБ НАЙИН ЧАЛАР

Андалиб найин чалар,
Ифорга зор бўлганидан,
Кўкка етгай ноласи
Бағрини гул юлганидан.

Беҳабар юлдузчалар,
Ерга тушдик деб йиғлашар,
Кўз ёшин шабнам қилиб
Япроғига илганидан.

Ой булут пардасига
Ойдин юзини яширур,
Андалиб фарёдлари
Кўк бағрини тилганидан.

Қай чечак юзига бош
Қўймоқни билмай куядир,
Найининг навосига
Шайдо бўлиб келганидан.

Рашк ўтида ёнадур,
Ҳар гулга бир парвонадир,
Гул юзини сийпалаб,
Сарин сабо елганидан.

Йиғлагай най тўлғаниб,
Нолишга тўлғайдир наво,
Тонг шафақ қарсак чалар,
Аҳволига кулганидан.

Субҳидам кўк бағридан
Ифорни излаб чарх урур,
Ҳам сабони қувлагай,
Дилга алам тўлганидан.

Отанг сени менга бермади,
Пешонаси шўр бола, деди.
Сени алдаб, сени юпатиб,
У бир етим, ғўр бола деди.

Отанг сени менга бермади,
У бир ғариб гўл бола, деди.
Мени кўриб қолиб бир куни:
“Қизим севмай ўл бола”, деди.

Онанг сени менга бермади,
Сени гўзал қалам қош деди.
Мени эса сағир бир овсар,
Турқи ёмон, бағритош, деди.

Онанг сени менга бермади,
Қизим сени у тенгинг эмас,
Дея назарига илмади,
Совчиларим қайтиб бормади.

Улар сени менга бермайин,
Яқин бойваччага сотдилар...
Мен ғарибни қаргаб, тақдирим
Олис-олисларга отдилар.

Охир азобларин тортдилар...

ЕТИМ ҚИЗ

Жовдираб қарайсан ўтай онангга,
Кейинги юмушни қўриб, кутасан.
Қачон бахт, битилур, шўр пешонангга,
Десалар, уёлиб, калқиб кетасан.

Ўйин деганларин танийсанми ҳеч?
Бирор кун ўтириб нон ейсанми ҳеч?
Тонг отгандан токи тушгунича кеч,
Бир йулдан чопқилаб минг бор ўтасан.

Қарғашар: “Э турқи қурсин юзингни,
Сен етимни тузи йўқдир сўзингни,
Эртага бу уйдан ўчир изингни!”
Қачонгача шундай заҳар ютасан.

Ойнинг ҳам юзини булут тўсади,
Бир егани етим ўн бор қусади,
Пакана бўйгинанг қачон ўсади,
Қачон қошларингга ўсма тутасан?

Балки мен ноҳақман, етмаган фаҳмим,
Сенга кўзим тулса, ошади ваҳмим,
Эгилган қадингга келади раҳмим
Узатсанг ойга қўл етмас, нетасан?

Ҳакинг йўқдай гуё, ўйнасанг, кулсанг,
Кийинсанг, тарансанг, қувончга тўлсанг,
Дугонанг тўйига бормоқчи бўлсанг,
Опанг эскисини бир-бир титасан.

Бирор гуноҳ килсанг титрайсан зир-зир,
Эртадан кечгача югур-хо югур,
Бунча шўр бўлмаса пешонанг қурғур,
Ўзинг гулшанингда ўзинг бутасан.

Ўсма нималигин билмас қошларинг,
Йиғласанг кўринмас кўзда ёшларинг,
Бошигга ёғилур хапнак тошларинг,
Қачон кўзларингга сурма суртасан.

Қўлларинг қабарар шу сенга хина,
Ўзингдан ўзингга қиласан гина,
Ёстиғинг остига сен астагина
Ўғирлаб, қотган нон қўйиб ётасан.

Ўксима, бир куни тўлин ой бўлиб,
Келинчак бўласан бахтга бой бўлиб,
Юрасан кўзларинг қувончга тўлиб,
Бахтиёр кунларга бир кун етасан.

Бу осмон ноёнсиз, бу осмон азим,
Ҳали тўйлар кўриб, қурасан базм,
Нур Бобо акангга қиласан таъзим,
Уни ҳам эслаб хатлар битасан.

Ҳамма хур қизлардан ўтиб кетасан.

ОТАНГ ҚАДРИНИ БИЛ

То бошингда бор отанг қадрини бил,
Меҳрибон, дилдор отанг қадрини бил.
Қадрима етсин десанг бир кун болам,
Бошидан зар соч отанг қадрини бил,
Чекмасин озор отанг қадрини бил.

Отанинг айтганлари амри Худо,
Айлагил айтганларин кўнгилга жо.
Минг тавоф айлаб, пойига сажда қил,
Ким уни хор айласа, бўлгай адо.
Султонун, сарвар отанг қадрини бил.

Отанинг қарғишини олган ёмон,
Бир умр азобда қолгай танда жон.
Тақви-лаънат бўйнини, кўзингда ёш,
Хурматиндан қолмагай ному-нишон,
Бўлмасинлар хор отанг қадрини бил.

Ол отанг дуосини ўтмай туриб,
Бўл қувват дард жисмини тутмай туриб,
Етмагай муродига кимки агар,
Юзига дуосини суртмай туриб.
Тоғинг у, тумор отанг қадрини бил.

Яхшилар ота ҳақини оқлагай,
Қадрини қалбин тўрида сақлагай,
Нур Бобо ҳар ҳақ сўзинг салмоғини,
Яхшилар даврасида бир йўқлагай.
Солиҳу сардор отанг қадрини бил.

ҚИЗЛАРНИНГ

Кўзим ўйнаб, ўйнаб кетади,
 Кўзларини кўрсам қизларнинг.
 Кўнглим бирам қувнаб кетади,
 Юзларини кўрсам қизларнинг.

Ёноклари ёнган лоладай,
 Кўнгиллари сирли ноладай,
 Соч торлари ипак толадай,
 Дил торлари билсам қизларнинг.

Зулфларини бурмалайди хол,
 Дудоклари дилга пуркар бол.
 Ёигитларни айлайди беҳол,
 Рафторлари билсам қизларнинг.

Мавжланади кўзларда хумор.
 Ҳар кокилда жамалак тумор
 Лаб буришлар ёлғончаки ор,
 Ёнларига келсам қизларнинг.

Чехралари офтобга олқиш,
 Ловиллайди офтобдай боқиш,
 Топганлари дилга ўт ёқиш,
 Кўзларига кулсам қизларнинг.

Кўзим ўйнаб, ўйнаб кетади,
 Кўзларини кўрсам қизларнинг,
 Кўнглим бирам қувнаб кетади,
 Юзларини кўрсам қизларнинг.

ЮЛДУЗЛАР

Осмонда беҳисоб юлдузга каранг,
Ёниб ялтирайди ранглар ранг-баранг.
Хаёлга ҳам сиғмас баҳайбат улар,
Аммо кўзимизга кўринар аранг.

Ғунча кулиб-кулиб, гул бўлиб қолар,
Шамол сўниб-сўниб, ел бўлиб қолар.
Ловиллаган олов шаштидан тушиб,
Чўғ бўлур, чўғ сўниб, кул бўлиб қолар.

ВАТАН

Безаб, кўксингда қош қўйсам,
Суйиб, кўксингга бош қўйсам.
Ҳеҳ бўлмаса бир кошонанг
Пойдеворига тош қўйсам.

Ой осмонингга ой бўлсам,
Токқа туташган сой бўлсам.
Исминг – Ватан, мен исмимни
Сени безар Накқош қўйсам.

НИДО

Сизга юз минг жаннат бўлгайдир раво,
 Балки бундан кўпин бергайдир Худо.
 Шунча йил дўзахи кимсалар билан,
 Чидаб яшадингиз, Қодирий бобо!

А.Орипов

Қайлардан келадир
 Бир мунгли нидо,
 Қайларда ётибдир,
 Бир бобом бўзлаб,
 Дегайлар: – Бу қандай
 Кўргилик Худо,
 Зайнаблар ўқ узди
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Мозийдан сўйлаган
 эдим: гуноҳим,
 Раънолар, Кумушлар
 Эди гувоҳим,
 Отабекларга ҳам
 Етмади оҳим,
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Отабек оҳ тортиб,
 Йиғлади хурр-хурр...
 Кумушбиби йиғлар
 Бегини излаб,

Эй, бевафо дунё,
 Кўзинг очиб кўр!
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб.
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Анварлар йиғлади,
 Раънолар йиғлар,
 Фарходлар, Тоҳирлар,
 Зухролар йиғлар,
 Мажнунни куйдирган,
 Сахролар йиғлар.
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Мирзо Анварга чоҳ,
 Қазган каззоблар,
 Олкишлаб олтин дор,
 Осган қассоблар.
 Панжара ортида
 Тинмай азоблаб,
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб.
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Юзга туфурдилар,
 Тузимдан татиб,
 Ўзлари “куйдилар”,
 Ўзлари сотиб.
 “Ўтган кунлар”имни
 Юзимга отиб,
 Зайнаблар ўқ узди
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Зулмат эди шунда,
 Тонг яқин эди,
 Уйқудан ўйғотар,
 Бонг яқин эди,
 Тиғлари: “қарс” этган,
 Бир чакин эди.
 Зайнаблар ўқ узди
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Умримнинг касрини,
 Ташлашди бузиб,
 Такдир таркаб кетди,
 Тутундай тўзиб.
 Жоним риштасини
 Отдилар узиб,
 Зайнаблар ўқ узди
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Мехробдан чаёнлар
 Чиқиб чакдилар,
 Қақшаб кашқирларга
 Бориб чокдилар,
 Бошимда кўққисдан
 Яшин чакдилар,
 Зайнаблар ўқ узди
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Гунохим не эди,
 Билмайин қолдим,
 Тонмадим, бор ҳақни
 Бўйнимга олдим,
 Ёвузларни ёлғиз
 Худога солдим,
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Ғафлатга кўяркан
 Кимлардир кимни,
 Разиллик билдирмай
 Бўғди бўғзимни,
 Ватан.. дея тутдим
 Ўққа кўксимни...
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Биламан, мен ўлгач,
 Тезда тонг отган,
 Кўзларимдан ёшлар
 Чикмайин қотган,
 Мени отганларни,
 Сотганлар отган.
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб,
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Ғазаб ўти сочиб,
 Кўзларим тўнди.
 Алвидо дўстларим,
 Алвидо энди,
 Кўзларим ярқ этиб,
 Очилиб, тинди...
 Зайнаблар ўқ узди,
 Кўксимни кўзлаб.
 Жоним қолиб кетди
 Бўғзимда музлаб.

Отанга не қилсанг, болангдан қайтар,
 Не айтсанг, айтганинг боланг ҳам айтар.
 Йиғлатсанг йиғлатар, кулдирсанг кулар,
 Зар сочсанг, бошингга сочилади зар.

ТИЛГА ЭРК БЕРСАНГИЗ...

Тилга эрк берсангиз,
 неларни сўйлар,
 Гуёки шарқираб
 оққандай сувлар.
 Нопок сўзлар чикса,
 гарчи тилингдан,
 Булбул юз ўтириб,
 гунг зоғлар бўйлар.
 Доно сўзлар айтиб
 юрсанг дилингдан,
 Олқишлар оласан,
 бир кун элингдан.

ТИЛАК

Икки ёрга бахт бўлсин мунчок,
Бир-бирига бўлсин кўзмунчок.
Бағрида барқ уриб яшнасин,
Райхонлари ранг очиб кучок.

Икки ёрга бахт бўлсин тумор,
Кўзларига кўзлари хумор,
Бир умр дил-бағри гул бахор.
Диллар дилга бўлсин шамчирок,

Юз ёшларга юзланиб юрсин,
Кувнаб, даври давронлар сурсин,
Токи дунё тургунча турсин.
Чеваралар бўлсин овунчок.

ТИЛЛО ҚИЗИ

Набирам Моҳинага.

Ширин десам, шириндан ширин,
 Жажжигина маржонгинамсан.
 Кўзлар мунчоқ бирига бирин,
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Киприклари киприк кўғирчоқ,
 Манглайда қошлари мунчоқ,
 Тушида ҳам ўйнар ўйинчоқ,
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Кўзлар ўхшашлиги бир олам,
 Гуё қайта туғилган онам.
 Пойимни пойлаган парвонам,
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Митти “келин” куйлакчаси бор,
 Куйлакда гул тугмачаси бор,
 Юзларида бол “кулчаси” бор.
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Истараси иссиқ хуш қилиқ,
 Қайсаргина, меҳри бир илиқ,
 Ширин қизим борингга қулдук!
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Ўзи бир гул, мужгонлар – маржон,
 Мисли бизга ато этган жон.
 Сен соғ юрсанг йўқ бизда армон,
 Тилло қизи, асал Моҳинам.

Болдан ширин, тиллари ширин,
Момикқина қўллари ширин,
Кўзларида сеҳр яширин,
Тилло қизи, асал Моҳинам.

Кўркингдан кетмасин нақшлар,
Изларингдан ёғсин олқишлар,
Сочларингдан сочай сочқилар,
Тилло қизи, асал Моҳинам.

Кўз тегмасин, сенга бир умр,
Ҳаёт завкин бир умр симири,
Юз ёшларда момо бўлиб юр.
Тилло қизи, асал Моҳинам.

Сочларингни силаб саболар,
Юзларингдан ёғсин иболар,
Келин бўлиб олгин дуолар
Тўйларингни кўрайин мен ҳам.

Тилло қизи, асал Моҳинам.

ЎТКИНЧИ ДУНЁ

Ортингга қайрилиб боқсанг бир киё,
 Дунёга келганинг кечадай гуё.
 Ўтган кунларингни ўлчамоқ бўлсанг,
 Умр бу бир чалиб қўйилган наво.
 Умринг наволими ёки бенаво,
 Билиб қўй, ўткинчи дунё бу дунё.

Сочингга оқ қиров ораласа гар,
 Кипригу кошингга сочилса оқ зар.
 Умр косасига билгил оз-оздан,
 Кексалик шошилиб ошини сузар.
 Билмайсан, кексалик дарди бедаво,
 Билиб қўй, ўткинчи дунё бу дунё.

Умр зинасини бўлмагай санаб,
 Ё яхши, ёмонмиз ўтказар синаб.
 Гуноҳкор гумроҳдир, бегуноҳларни
 Манглайини Тангрим қўяди силаб.
 Ё сен пок иймонли, ё дилда риё,
 Билиб қўй, ўткинчи дунё бу дунё.

Ҳар кимсанинг умри ўлчовли дўстим
 Айтгил бу дунёга устун бўлган ким.
 Ҳар кунинг ғанимат, шукр айлагил,
 Эртага бўлармиз, бўлмасмиз балким.
 Бир кун ўтса, кўздан кетар бир зиё,
 Билиб қўй, ўткинчи дунё бу дунё.

Ҳаёт ўхшар мисли очилган гулга,
 Гоҳ шодлик ифори, гоҳ алам дилга.
 Кимлар юз йил яшаб, ўтгай бесамар,
 Кимларнинг бир йили татир минг йилга.
 Нур Бобо, бўл элнинг дардига даво,
 Билиб қўй, ўткинчи дунё бу дунё.

АЛАМ

Ишқимни пинҳон тутганим алам,
Дардимни ичга ютганим алам,
Юрак ховучлаб ёнгинангиздан
Бир сўз айтолмай, ўтганим алам.

Ўғирлагансиз ақли-хушумни,
Халовати йўқ ёзу-қишимни,
Сизни соғиниб, кўрган тушимни
Фақат сувларга айтганим алам.

Ўртаб ўтолмай армон тоғидан,
Кўксим кул бўлди ҳижрон доғидан.
Кезиб муҳаббат сирли боғидан
Чиқолмай, сизни кутганим алам.

Изларингизга пойим парвона,
Дилингиз дарди бизга бегона,
Мажнун ёнида мен ҳам девона,
Саҳрода куйиб, ёнганим алам.

Бағримни тилар аччиқ аламлар,
Кулар устимдан қоши каламлар,
Кўчангизда минг босиб қадамлар,
Сизни кўролмай, қайтганим алам.

Жоним тасаддуқ жамолингизга,
Қолибла кетдим уволингизга,
Бир бор бўлса ҳам висолингизга
Етолмай, қирқга етганим алам.

Ишқимни пинҳон тутганим алам,
Дардим ичимга ютганим алам.
Нур Бобо, куйиб узоқ-узоқдан
Тўниб, тўниб, тўниб... ўтганим алам.
Алам, алам, алам, севганим алам.

СОҒИНТИРДИНГ

Соғинтирдинг... тушларимга кириб яна,
 Тўлғанаман, ҳаловат йўк, мен девона,
 Хазонларга тўлиб кетди кўнгил боғи,
 Хижронингга куйдирма кўп, эй жонона,
 Хуморимни ёзгил келиб, хуморимни,
 Бўйнингга кўзмунчоқ қилай туморимни.

Тушларимга киравериб куйдурдинг-ку,
 Пора бўлган дил бағримни ўйдирдинг-ку.
 Офтоб тундан тонгандайин тониб кегиб,
 Жонларимга тўйдирдингку, тўйдирдинг-ку.
 Хуморимни ёзгил келиб, хуморимни,
 Бўйнингга кўзмунчоқ қилай туморимни.

Туйғуларим ерга тутдай тўкилади,
 Изларингга изза тортиб тикилади,
 Сен муродга етдинг чоғи, етдинг чоғи,
 Дилни қарғаб қоматларим букилади.
 Хуморимни ёзгил келиб, хуморимни,
 Бўйнингга кўзмунчоқ қилай туморимни.

Кўздан сизар экан сим-сим бағир қони,
 Муҳаббатнинг махтал бўлиб синса шаъни.
 Зирқиратар бўғзимгача дил титроғи,
 Кўзингдаги кўзмунчоқдай хумор қани?
 Хуморимни ёзгил келиб, хуморимни,
 Бўйнингга кўзмунчоқ қилай туморимни.

Соғинчлардан юрак-бағрим тилим-тилим,
 Қон қақшатиб кетдинг ахир, сарвигулим.
 Ўлгунимча кетмас энди юрак доғи,
 Сени кўмсаб..., кўмсаб, кўмсаб соч-сунбулим.
 Нур Бобони ёзгил келиб, хуморини,
 Бўйнингга кўзмунчоқ қилсин туморини.

ОТА-ОНАНГ ХОР АЙЛАСАНГ...

Ота-онанг хор айласанг
Гар, хор бўлурсан бир умр,
Олқиш ололмай меҳрига,
Сен зор бўлурсан бир умр.

Олма улар қарғишини,
Бошинг эгиб қил хизматин,
Хақнинг азоб лаънатига,
Дучор бўлурсан бир умр.

Билсанг бошингга ёгулур,
Таъна маломат тошлари.
Алам азоби ичра сен,
Бемор бўлурсан бир умр.

Икки дунё юзинг қаро,
Бўлгай киёматга қадар.
Кўзингга уйқу келмайин,
Бедор бўлурсан бир умр.

Неки қилсанг сен уларга,
Бир кун болангдан қайтадир.
Юз угирса, изларига,
Хумор бўлурсан бир умр.

Ота-она изларини,
Зарга ўраб юр Нур Бобо.
Зарга ўралиб, қалбига,
Тумор бўлурсан бир умр.

ВИСОЛ

Эй Куёш, чараклаб зарларингни соч,
Янги бахт хуморин оғушингга ол.
Эй, хижрон, бу бахтнинг йўлларидан қоч!
Кўнгил сирларидан сўйласин висол.

Тўлин ой,
Самода сузгил беармон,
Толега тилла қош қўйгил, эй ҳилол.
Юлдузлар,
Бу бахтга сочингиз маржон,
Муҳаббат қўшигин куйласин висол.

Сайроқи булбулжон, жўш уриб сайра,
Наволари бўлгил чашмадай зилол.
Кўксига бош қўйиб, тавофлар айла,
Алқаб, алқаб, сайра, топмасин завол.

Эй, гулу, райҳонлар, ифор сочингиз,
Атиргул олқишлаб оғушингга ол.
Ошиқлар, бу бахтга кучоқ очингиз,
Сизларга ёр бўлсин
Тоъле-ю, висол.

СИЗНИ ҚАНДАЙ ЭРКАЛАЙ

Эрка қизлар, сизни қандай эркалай,
Ноз-карашма, тамоннолар бир талай.
Қадди-бастингиздан ўзим ўргилай,
Эрка қизлар, сизни қандай эркалай.

Бизга шама қилиб лаблар бурасиз,
Кулиб, бировлардан бизни сўрайсиз,
Ёнингизда юролмай мен юраксиз,
Эрка қизлар, сизни қандай эркалай.

Юзларингиз офтобни ҳам куйдирар,
Ишқингизда қанча диллар куйдилар,
Карашмалар бағримизни уйдилар.
Эрка қизлар, сизни қандай эркалай.

Лолалардай ёниб юрар юзларсиз,
Оҳулар оҳ урар қаро кўзларсиз,
Бир ёқимли, бирам сулув қизларсиз,
Эрка қизлар, сизни қандай эркалай.

Эрка ойлар қаламдай кўз-қошингиз,
Нозлардан ҳеч бўшамайди бошингиз,
Бизларни ҳам эркалашга шошингиз.
Эрка қизлар, сизни қандай эркалай.

ОЙПАРИ

Ёноқларда ёнар зулфингиз зари,
 Кўзимни ўйнатар кўрганим сари,
 Қалам қош, қора кўз, мижгонларингиз,
 Кимларга кўзмунчок, кимнинг гавҳари?
 Сиз сулув, жайрон кўз кимнинг дилбари?
 Ёки сиз осмондан тушган ойпари.

Қошлар камонига ҳайрондир ҳилол,
 Маржондай мавжланар ёноқдаги хол.
 Шарбатга тўлдирмиш муҳаббат жоми,
 Қирмиз дудоқларда балқиб ётган бол.
 Сиз сулув, жайрон кўз кимнинг дилбари?
 Ёки сиз осмондан тушган ойпари.

Офтобнинг чехраси – юзингиз кўрки,
 Чаманлар чиройи – ҳуснингиз мулки,
 Ёки сутга чайган онангиз сизни,
 Ўзингиз ой бўлиб туғилган балки.
 Сиз сулув, жайрон кўз кимнинг дилбари?
 Ёки сиз осмондан тушган ойпари.

Тонгга чехра чизар чаман юзингиз,
 Субҳидам аслида сизни синглингиз,
 Кўкдай кўксингизда ой ухлар кулиб,
 Олам кулгучлари сизни кўнглингиз.
 Сиз сулув, жайрон кўз кимнинг дилбари?
 Ёки сиз осмондан тушган ойпари.

Ёноқларда ёнар зулфингиз зари,
 Кўзимни ўйнатар кўрганим сари.
 Қаро кўз, қошларни кучар мижгонлар,
 Сиз кимга кўзмунчок, кимнинг гавҳари?
 Сиз сулув, жайрон кўз кимнинг дилбари?
 Ёки сиз осмондан тушган ойпари.

КЎЗЛАРИМДА КУЯР ХУМОРИМ

Қотиб қолди дилда армоним,
 Қуриб қолди танда дармоним,
 Ўтар сенсиз умр карвоним.
 Висолингга етолмадим ман,
 Қўлларингдан тутолмадим ман.

Ҳижрон билан талашар жоним,
 Бағримга чўғ қалашар жоним,
 Кўзларимдан сизган ёш-қоним.
 Қалбингни ром етолмадим ман,
 Қўлларингдан тутолмадим ман.

Кўзларимда куяр хуморим,
 Чириб борар сабр чинорим,
 Чўкмоқда кўз ёшимга зорим,
 Нигоҳларинг тутолмадим ман,
 Қўлларингдан тутолмадим ман.

Тугун бўлиб ўрмалар фиғон,
 Томиримда кўпиради қон,
 Танамни тарк айлагандай жон,
 Дардим ичга ютолмадим ман,
 Қўлларингдан тутолмадим ман.

Кўзларимни узолмай сендан,
 Кўнглимни тарк етолмадим ман.

ОНАЖОНИМ

Узун тунлар кириб чикса тушларимга,
 Кўзим тиниб келолмайман хушларимга,
 Тишларининг оқларидай тишларимга
 Сутга чайиб, садаф таққан Онажоним.

Опичларин соғинчлари кўзларимда,
 Ўпичларин ширалари юзларимда,
 Тилларининг қаймоклари сўзларимдан
 Асал бўлиб, сизиб оққан Онажоним.

Кўксим тўлиб кўпиради ардоқлари,
 Кўзларимдан экан маржон мунчоқлари.
 Бирам иссиқ, бирам хузур, кучоқлари,
 Меҳробидан меҳр тўккан Онажоним.

Оқ сутининг сизгилари-оқ сочларим,
 Кўзларидан кўчиб ўтган қувончларим,
 Дил-бағрида очилган бу кучоқларим,
 Лабларимда лаби оқ канд Онажоним.

Бешик учун яралган у оқ билаклар,
 Фақат бола учун яшар у юраклар,
 Оқ булутдай кўкка сузар оқ тилаклар,
 Жонга меҳр қўшиб туккан Онажоним.

Узун тунлар кириб чикса тушларимга,
 Кўзим тўниб, келолмайман хушларимга,
 Тушларининг оқларидай тишларимга
 Сутга чайиб, садаф таққан Онажоним.

БАҲОР БЕЗАКЛАРИ

Дастурхонга тортиқ тансиқ
сумалаклар,
Онамларнинг азал орзу-
тилаклари.

Чинорларни кучиб қўнган
Оқ лайлаклар -
Келинларнинг бешик кучган
билаклари.

Йигитлар мард,
Ботир бўлса,
Эл олқишлар,
Бўлсалар шерюрак,
Бургутдай боқишлар.
Сарҳадларим қўриётган
Алпомишлар -
Олов юрак Тўмарислар
Юраклари.

Бинафшанинг юзлари ой
кулчалари.
Чечакларга чирой тутар
гулчалари,
Навдаларнинг қатор маржон
ғунчалари -
Ойбарчиннинг кўзмунчоғин
Бўлаклари.

Райҳонларнинг пойин ўпар
гул чечаклар,
Шабнамлардан шарбат ичар
мойчечаклар,

Ёналарда боғлам-боғлам
бойчечаклар –
Кумушбиби таққан олтин
зираклари.

Гидам бўлиб гул чечаклар
очилгайлар,
Балқиб-балқиб бойчечаклар
очилгайлар,
Сийнасига севинчларим
сочилгайлар,
Япроклари-момом адрас
желаклари.

Бирам гўзал боқишлари
жайронларнинг,
Тўйиб-тўйиб шимираман
айронларни.
Ерни тепиб пишқирган ул
жйронларнинг
Оғзидаги қўширган оқ
сўлаклари.

Шабнамларнинг ялтираши –
оқ тилаклар.
Мажнунтолни кокилида
жамалаклар.
Қирларнинг қошлари-камон
камалаклар-
Гул сайлига чиққан қизлар
йўлаклари.

Қалдирғочнинг қанотида
севинчларим,
Жилғаларда шилдираган
Кулгиларим,
Капалакнинг кучоғида
соғинчларим.
Қанотлари – чечакларнинг
йўрғаклари.

Турналарга мовий осмон
Очди кучок,
Йулларига юлдузлардан
Сочди мунчок,
Уларга кўз олайтирма
Эй, сен олчок!
Қандай гўзал, арғимчи-ю
гиламлари.

Шитир-шитир ёмғирларнинг
ёғишлари,
Суйиб сойга оймомонинг
оғишлари,
Онамларнинг говмишдан сут
соғишлари.
Кўпирган ок сутга тўлар
челаклари.

Ҳар баҳорда
Лапар,
Чилик
Ўйнаб ўсдим,
Лолақизғалдоқлар териб
Қувнаб ўсдим,
Гуллар тутиб, қизлар қалбин
Сийлаб ўсдим.
Отамлардан колган лапар,
Чиликлари.

От кишнаши – йигит орин
қўшиқлари,
Очиқ бўлсин дегани уй
Эшиклари,
Чақалокқа тўлсин келин
бешиклари.
Қўлбоғ бўлсин отасининг
белбоғлари.

Ҳар баҳорда Наврўз келин
Бўлиб келсин,
Тўйлар бўлсин, яшнаб
бахтга
Тўлиб келсин,
Омон бўлсин
Ўзбек элим,
Ўйнаб кулсин,
Кўксингдан кетмасин
Баҳор безаклари.

КЕЛАҚОЛ, БАҲОР

Қорни қувиб, қирлар кўксин оч,
Бойчечаклар очилсин энди,
Ялпизларинг, райхонларинг соч,
Ифорлари сочилсин энди.
Тараг тезроқ муаттар ифор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Сув бўйида сулув мажнунтол,
Сочин тараб пўпаклар тақсин.
Жилғаларда жимираб зилол,
Шилдир-шилдир сувлари оксин.
Сени қумсаб, кўзларда хумор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Сапсарларни силаб қаноти,
Капалаклар шабнамлар ичсин.
Булбулларнинг дилхуш баёти,
Сархуш айлаб, дилларни қучсин.
Сапсарлардан сачратиб оҳор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Ёмғирларда қирлар чўмилиб,
Бинафшалар ювсин юзини.
Қир-адирлар гулга қўмилиб,
Бол булоқлар очсин юзини.
Олам узра қолмасин ғубор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Кўксимдан қиш ғубори қочиб,
Тескаклардан кетсин аёзлар,
Қалдирғочга кучоқлар очиб,
Айвонимга қўнсин баёзлар.
Наволарга тўлиб ҳар наҳор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Сувсанбилга эртақлар суйлаб,
Бир бўйласин яна ялпизлар,
Лолақизғалдоқларни сийлаб,
Зулфларига илсин гул кизлар.
Кўксим тўла соғинчларим бор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

Атиргуллар яшнаб боғларда,
Бинафшага буркансин олам,
Бодом қийғос гуллаб тоғларга,
Бир севинай, қўлимда лолам.
Наврузга тоқ гуллардан тумор,
Тезроқ яшнаб келақол, баҳор.

КЎКСИМДАГИ ГУЛ

Кўнглимда сиз гунча отган гул,
 Гунчалари ханда отган гул,
 Дилгинамнинг кўзмунчоғисиз,
 Сиз кўнглимни силаб ётган гул,
 Кўксим тўлиб кулиб ётган гул.

Соғинчимиз эгизак экан,
 Севинчимиз эгизак экан,
 Дилларимиз бир безак экан,
 Сиз кўксимда тонглар отган гул
 Кўксим тўлиб кулиб ётган гул.

Кўксимдаги зилолгинамсиз,
 Қоши қаро ҳилолгинамсиз,
 Кўнглимдаги ниҳолгинамсиз,
 Сиз кўксимда тўлиб ётган гул,
 Кўксим тўлиб кулиб ётган гул.

Ёлқинланиб ёниб юрасиз,
 Ёрқинланиб тиниб турасиз,
 Кўзларимга тўниб юрасиз.
 Кўзларимга тўниб ётган гул,
 Кўксим тўлиб кулиб ётган гул.

Кўнглимда сиз гунча отган гул,
 Гунчалари ханда отган гул,
 Нур Бобонинг кўзмунчоғисиз,
 Сиз кўнглимни силаб ётган гул,
 Кўксим тўлиб кулиб ётган гул.

ЯНГИ ЙИЛ

Ўтиб бораётир янги бир йилим,
 Оппок қор куйнида сирли мунғайиб.
 Олқишлаб келмоқда янги бир йилим,
 Кўнглим кулиб қўяр бир ёш улғайиб.
 Дилимни ўкситиб ўтар бир ёшим,
 Жилмайиб кўлимдан тутар бир ёшим.

Ёғаётган қормас, хайрлар ёғар,
 Кузатиб ёшимни, қутлаб ёшимни,
 Қорқиз кокилида ялтирайди зар,
 Қорбобони қучиб, эгдим бошимни.
 Дилимга таскинлар битар бир ёшим,
 Жилмайиб кўлимдан тутар бир ёшим.

Оқ қор парчасида дилим ўкинчи,
 Айланиб-айланиб кўксимга кўнар,
 Арчанинг мавжида дилим севинчи,
 Киприкда севинч ёш, кўзларим тўнар,
 Аламини ичга ютар бир ёшим,
 Жилмайиб кўлимдан тутар бир ёшим.

Янги йил кўшиғин куйлайди башар,
 Жумлаи жаҳонга шодлик шовқини,
 Юрагимда яна янги йил яшар,
 Қалбимга белади шуур завқини.
 Бугун поёнига етар бир ёшим,
 Жилмайиб кўлимдан тутар бир ёшим.

Янги йилни қутлаб ёғаверсин қор,
 Оқ лайлақлар ёгсин, чечаклар ёгсин.
 Оқ қорнинг мавжида барқ урсин баҳор,
 Мушаклар порласин, олқишлар оқсин.
 Ўтмишга айланиб кетар бир ёшим,
 Жилмайиб кўлимдан тутар бир ёшим.

САЙРА БУЛБУЛЖОН

*М.Юсуфнинг рафиқаси Назира
Ас-Саломнинг айтганлари*

Баҳор келди яна
Эртақлар айтиб,
Қир-адирлар яна
Қирмиз гул ёноқ.
Қувноқ қалдирғочлар
Келдилар қайтиб,
Қирдан сизни сўраб
Чиқди кизғалдок.
Мен эса ҳали ҳам
Ғамгин чалажон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Ҳар баҳор ёнади
Эгиб бошини,
“Пешонаси йўк” бир
Қизғалдоғингиз,
Артган эдингиз-ку
Кўздан ёшини,
Бағрига қон бўлиб
Ётгай доғингиз.
Уни мен ҳам кучдим,
Бағри тўла қон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Ҳануз ўкинаман,
Кўзим узолмай,
Чечак бўлиб қулган
Қизларингиздан.

Кўзим маънос, боқар,
Сизга сузолмай,
Гуноҳқорман гуё
Қизларингиздан.
Уларнинг бўйнига
Тақаман маржон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Бундай соғинчларни
Қайдан ҳам билай,
Ялпизлардан сизни
Кўмсаб уёлдим.
Булбулжоним кел бир
Эркалаб, силай,
Райҳондан ёлвориб
Ифорлар олдим.
Дардимни қайтадан
Айлайин баён,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Кўкламойим келди
Сизни соғиниб,
Изингизга сочиб
Гул япроқларни,
Сизни ўпган ўша
Қизни соғиниб,
Қапалақлар ўлди
Қизғалдоқларни.

Бу сир капалаг-у,
Бир сизга аён,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Тўнаман, оққушлар
Қанот ёйсалар,
Тўнаман, лайлақлар
Айласа парвоз,
Кўксингиздан униб
Чиққан майсалар,
Яшнаб, изингизни
Айлашар пардоз.
Майсалар – сиз ёниб
Куйлаган дoston,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Унинг каби суйиб
Севганларинг гул,
Гуллар бирам кўркли,
Бирамки хушбўй.
Эй, менинг хушнаво
Забоним – булбул,
Кўксига бош қўйиб,
Сайраб, сайраб тўй.
О, менинг жонгинам,
Тиллари бийрон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Жайронлар эркалаб
Изларингизни,
Сакраб-сакраб уйнар
Сўқмоқларида,
Шундоққина кўрдим
Кўзларингизни,
Осмоннинг чақнаган
Чақмоқларида.
Юлдузлар ялтираб,
Ой ёниб хайрон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Билмадим, дилингда
Қанчалар дард бор,
Билмадим, қанчалар
Алам тугилган,
Қизғалдоққа энди
Сен бўлгил дилдор,
Рухидан аслида
Ўзинг туғилган.
Маили багрим куйдир,
Айлагил вайрон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Озода ой бўлиб
Осмонга сузар,
Излайди сизни у
Сарғиш юз билан.
Кўз ёши – сачраган
Маънос юлдузлар,
Унга мен қарайин
Қайси юз билан.
Унинг ҳам жисмида
Қолмади дармон,

Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Дилингиз қаърида
Дилгинам охи,
Кўзларим хумори-
Жайронлар кўзи,
Кумрилар додида
Кўнглим гунохи,
Юзларим ибоси –
Лолалар юзи.

Қонбағир армонлар
Жон талашар, жон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Балки ой шуъласи
Рухингизмикин,
Балки у юлдузлар
Маржон ёшингиз,
Кўкдаги ёлқин ё
Моҳингизмикин,
Ё ҳилол сизни ром
Этган қошингиз.
Барибир сизга мен
Хур мохитобон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Сайрайвер, бонг урсин
Дилимиз тори,
Наволар безасин
Дил дафтаримни,
Райҳонга ийиди
Кўнглим ифори,
О, бокий булбулим
Сайра беармон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

Қуйлайвер мухаббат
Сирларидан байт,
Сен учун дилларга
Очилган эшик,
Муҳаммад тилидан
Қуйлаб шеърлар айт.
Оламга янграсин
У айтган қўшиқ,
Ошиқлар дилида
Қолмасин армон,
Сайра булбул, сайра,
Сайра булбулжон.

ОВОРАМАН

Мен малак кўзларига тўймай қараб овораман,
Сочларин бармоқларим бирла тараб овораман,

Мисли ўқ мужгонлари кўксимга тигдай санчилар,
Ўлдириб қуймасмикан дея сўраб овораман.

Долалар бозоридир лўппи ёноклар ранглари,
Олмасин алвен дея гулга ўраб овораман.

Тўймагай дил косаси қирмизи лаблар болидан,
Икки дил дудоғидан бир бол тилаб овораман.

Гар соғинч аламлари кўзларни хумор айласа,
Кўз ёшимга кипригу, кўксим булаб овораман.

Ялтирар зулф остина ёқут мисоли дона хол,
Ўпмасин шу холни деб зулфин бураб овораман.

Қайрилиб шамшир мисол, қош чимрилиб тиг тортадир,
Тилмасин бағримни деб кошин силаб овораман.

Нур бобо ёр кўнглини дилга ўраб олмоқ учун,
Кеча-ю-кундуз куйиб, кўнгил улаб овораман.

ЙЎЛИҚДИМ

Қайдан ҳам кўрдим сени,
 Балоларга йўлиқдим,
 Тенги йўқ бир париваш
 Сулолага йўлиқдим.

Зумрад соч толаларинг
 Елканг оша товланар,
 Шаршарангдан сочилган
 Шалоллага йўлиқдим.

Тўлин ойга на хожат,
 Ой оқади юзингдан,
 Лайли нима, бир гўзал
 Зилолага йўлиқдим.

Қош эмас у кўкдаги,
 Қўнган кўша ҳилолдир.
 Чимирилган чиройли
 Ҳилолага йўлиқдим.

Қаймоқ томар сўзлардан,
 Асал – дўндик дудоклар,
 Шарбатга тўла қирмиз
 Пиёлага йўлиқдим.

Қайдан ҳам кўрдим сени,
 Балоларга йўлиқдим.
 Тенги йўқ бир париваш,
 Сулолага йўлиқдим.

БАХТ ДЕГАНИ....

Бахт дегани, аввало,
Юракка ишқ тушгани,
Икки кўнгил торини
Бирга кўшиб эшгани.

Олтин, лаълга сотилмас,
Дур, гавҳарга топилмас,
Икки дилни пайвандлаб,
Бир-бирига қўшгани.

Бахтли бўлай десангиз,
Меҳр ёғсин кўзлардан,
Тилингиздан бол томсин,
Асал томсин сўзлардан.

Бирингиз бирингиздан
Меҳрни қизғанмангиз,
Чехрангиз чироғ бўлиб,
Нур таралсин юзлардан.

СУЛУВ ҚИЗ

Қоши қалам сулув қиз,
Кўзлари ёнар юлдуз,
Изларингни қувлашар
Хаёлларим изма-из.

Лабинг гул япроғидан,
Бол томар дудоғингдан,
Тўниб-тўниб тўймадим
Нигоҳинг ардоғидан.

Эшит дилим зорини,
Олгин кўнглим борини,
Майли буйнимга дор қил
Қокилларинг торини.

Ойим бўл, осмон бўлай,
Бошпаноҳ, посбон бўлай.
Рози бўлсанг бир умр
Қошингга меҳмон бўлай.

Қоши қалам сулув қиз,
Кўзларинг ёнар юлдуз,
Изларингдан юради
Хаёлларим изма-из.

ЁҚУТ ЮЛДУЗЛАР

Ҳой, юлдузлар, қолмайсиз ҳеч ёнишлардан,
Товланасиз, қолишмайсиз товуслардан.
Ҳар тун сиздан кўзларимни узолмайман,
Порлаб туринг, майли олис-олислардан.

Сизга етмас учқур тубсиз ҳаёлим ҳам,
Бўлолмайсиз менга ҳамдард, дардга малҳам,
Сизни кучар узоклардан жисму-танам.
Порлаб туринг, майли, олис-олислардан.

Кундузлари яширасиз ўзингизни,
Қуёш олган ял-ял ёқут юзингизни,
Кўз-кўз айлаб тонгда Зухро – кизингизни,
Порлаб туринг, майли, олис-олислардан.

Сочилгансиз азим осмон кучоғида,
Очиласиз ял-ял порлаб тун чоғида,
Ойга чирой ўргатасиз ҳар ёғидан,
Порлаб туринг, майли, олис-олислардан.

Яралгансиз сулувларнинг дил заридан,
Нур олгасиз фаришталар кўзларидан,
Жилмаясиз мовий кўкнинг кучоғидан,
Порлаб туринг, майли, олис-олислардан.

Ҳай юлдузлар, қолмайсиз ҳеч ёнишлардан,
Товланасиз, қолишмайсиз товуслардан.
Ҳар тун сиздан кўзларимни узолмайман
Порлаб туринг, майли олис-олислардан.

БЕГИМ

Уёламан, рўмолимни олманг, бегим,
Нозларимни юзларимга солманг, бегим.
Муродимга эндигина ёниб етдим,
Майли, энди хеч ортимдан қолманг, бегим

Ширин тушлар кўриш эртак бўлди, энди,
Интиқ диллар бир-бирига кўнди энди,
Кўзимизда соғинч ёшлар тинди, энди,
Мени ташлаб бошқа дилга ёнманг, бегим,

Ишк дегани оқизаркан кўздан қонни,
Мен ҳам кўрдим сахро деган бир маконни,
Бу муҳаббат ёқар экан жисму-жонни,
Мажнун бўлиб қумга соя солманг, бегим.

Юзларимни тиник, тўлин ой дедингиз,
Қошларимни гоҳ қалам, гоҳ ёй дедингиз,
Дудоғимни болга тўла бой дедингиз.
Булбул каби сайраб-сайраб толманг, бегим.

Айтгандингиз ойни олиб бераман деб,
Кўзларимни боғлаб дорга юраман деб,
Мен кўчангда йиллаб бедор тураман деб,
Бевафолик қилиб яна тонманг, бегим.

Ишқимизнинг гунчалари очилган чоғ,
Пешвоз чикиб гулингизга очай қучоқ,
Қошларингиз бўйним узра бўлсин мунчоқ,
Бу гул қолиб, бошқа гулни олманг, бегим.

ШУКРОНАЛИК

Пешонам кенг экан билсам,
Жаннат жойда яшайдирман,
Ойдай ойдин остонамга
Гулдан либос тўшайдирман.

Бошим узра мовий осмон,
Дилим қувноқ – элим омон.
Тўлин ой бирла ёнма-ён,
Ҳар чанд учмоққа шайдирман.

Дилим оқ пахтадай оппоқ,
Сочилган шодлигим ҳар чоғ,
Иқболимга очиб қучоқ,
Яшнар қуёшу, ойдирман.

Бахтимни дилга жо айлаб,
Қувончимдан қанот боғлаб,
Тилагим тун, кун-у, ойлаб,
Тинч, омонлик тилайдирман.

Бу шундайин чаман диёр,
Элим – буюк азим чинор,
Меҳригиё Юртбошим бор,
Бизни бахтга берайдилар.

Фаравонлик – элим аҳди,
Бошидан тушмагай бахти,
Баланддир тоъле – тож тахти,
Бахту-икболга бойдирман.

КОШОНАМГА КЎЯЙ ТИЛЛА ҚОШ

Қизим Малоҳатга

Салом сенга улуғ Ватаним,
Кучоғингда улғаяр таним.
Эркалайман, ўсиб, яйрайман,
Булбулдайин кувнаб сайрайман.
Кошонамиз чаман-лолазор,
Ҳар ёғимиз яшнаган гулзор.
Силайдилар эркалаб бошим,
Бошим узра чакнар куёшим,
Бундайин юрт йўқдир оламда,
Бу чаман юрт —асли онам-да,
Опичлаган бешикка белаб,
Ардоқлайди манглайим силаб.
Ойбарчиннинг сулув юзиман,
Шаҳри Кешнинг эрка қизиман.
Осмонимиз мовий, бегубор,
Бизда шундай жаннат ўлка бор.
Киндик қоним томган бу тупрок,
Дур кўқаргай чаман ҳамма ёқ.
Савлат тўқар Ҳисор тоғимиз,
Шарбатларга тўлган боғимиз.
Билим олиб, топаман камол,
Бунда асло кўрмайман завол.
Соғлом бўлиб кучга тўламан,
Катга бўлсам олим бўламан.
Мен бахтиёр, баркамол авлод,
Аждодларнинг руҳин айлаб шод,
Доим шаҳдам қадам кўяман,
Эл-юртимни жондай севаман.
Отланаман зафарли йўлга,
Кучоғимни тўлдириб гулга,
Бир қўли гул бўлайин наққош,
Кошонамга кўяй тилла қош.

ОШНОМАН

Мен муҳаббат дардининг
Девонасига ошноман,
Ошиқ диллар васлининг
Майхонасига ошноман.

Бевафо ёр ҳажридан
Кўнгил қуйиб бўлгай адо,
Бевафолар базмининг
Бегонасига ошноман.

Лайлининг васли дея
Бағрин кабоб қилган ўша,
Телба Мажнун ҳажрининг
Ғамхонасига ошноман.

Тегди бошга дард тоши,
Кўзимда Тохир кўз ёши,
Сувга оққан севгининг
Афсонасига ошноман.

Бўзлагай кўнглим қуйиб,
Гул ишқида бағрим уйиб,
Чарх урар булбулни минг
Парвонасига ошноман.

Нур Бобо дил косаси
Тўлса муҳаббат майига,
Соқийси бўлган санам
Мастонасига ошноман.

ТИНИҚ ТОНГ

Уфқдан тиникиб аста тонг отар,
 Бошидан рўмолин кўтарди санам.
 Жилвадор кумушдай ялтираб ётар,
 Бодомнинг баргида осилган шабнам.

Ёйилди каптарнинг қийма каноғи,
 Жайрон ҳам нозланди керишиб қўйиб.
 Тин олди булбулнинг узун баёти,
 Зулматнинг бешафқат қаҳридан қуйиб.

Олтин оймомонинг оқарда ранги,
 Юлдузлар жилоси кўринмай қолди.
 Бошланди яна бир мунаввар, янги
 Ёруғ кун зулматнинг ўрминин олди.

Оқ шойи йўргакка ўраб кирларни
 Қошига ўсмалар қўйди тилла за р.
 Ок пардаси билан тунги сирларни
 Яшириб, оламни оҳиста беза р.

Бошланди қушларнинг янги баёзи,
 Оламни безатди янги камиллак,
 Хонишни бошлади ҳаётнинг сози,
 Қуёш зарларидан тақиб жамалак.

ЯНГИ ЙИЛ ҚУВОНЧИ

ЭркатоЙ йилларим ортда қолмоқда,
ЭркатоЙ бошимни эркалаб силаб,
Янги оқ йўргакка ўраб олмоқда,
Дилга қувонч улаб, умидлар тилаб.

Қорбобога ўтган кунларим сўйлаб,
Қорқиз изларига тилаклар сочдим,
Янги йил окшоми чин дилдан қуйлаб,
Яна бир ёшимга кучоғим очдим.

Ўтаётган йилнинг оқ сўнги куни,
Қўлимдан етаклаб, поёнга етдинг.
Ҳазилми, чинми бу хаёт ўйини,
Яна бир ёшимни етаклаб кетдинг.

Маъюсман, йил ўтиб кетгани учун,
Ошно бўлиб қолган эди юрагим.
Шукур, шу кунларга етганим учун,
Бахтлиман, бўлсайдим элга керагим.

Хуш келдинг мунаввар, қутлуғ янги йил,
Нурларга тўлдир чин қутлуғ ёшимни,
Жумлаи жаҳонга қувонч олиб кел,
Сенинг остонангга эгдим бошимни.

БИР АЛПОМИШ ...

Қадрдон дўстим ва синфдошим –
Б.Ражабов хотирасига

Яшин каби тарқалди ўлим деган шум хабар,
Кўкда қора тутунлар кезди шу кун дарбадар,
Бу дунёдан кўз юмди яркираб ёнган бир зар.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

Юракларни ёндирди кўздан оккан ёшлар ҳам,
Аламларга кўмилиб, бўлиб қолди бошлар ҳам,
Фарёдларга чидолмай эриб кетди тошлар ҳам.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

Айни йигит палласи узилди жон торингиз,
Ортингизда соч ёзиб, бўзлаб қолди ёрингиз,
Ўксиб, ўксиб куйдилар элу-халқ дўстларингиз.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

Қалбда қўнган даҳшатли, қайғу, ғам-алам ўлсин,
Алвидо, эй Алпомиш, кабрингиз нурга тўлсин,
Охирагингиз обод, жойингиз жаннат бўлсин.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

Дилдан ўчмас номингиз, унсиз фарёд этамиз,
Тилга олиб ҳар доим номингиз ёд этамиз,
Қуръон тиловот килиб, руҳингиз шод этамиз.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

Бир кундаёқ қайғудан оқарди соч толалар,
Изингизда очилгай қирмиз чечак, лолалар,
Юракдан олов бўлиб пурқалди бу нолалар.
Дилларни ғамга кўмиб, букулди бир шамшод қад,
Бир Алпомиш бемаҳал уйқуга кетди абад.

НА ФОЙДА

Юракдан ишқ оловин
Ўчирмоқдан на фойда,
Бошга кўнган бахт қушин
Учирмоқдан на фойда.

Муҳаббатнинг боғида
Қурилган ишқ қасрини,
Вайрона айлаб қалбдан
Кўчирмоқдан на фойда.

Висолнинг асал, шакар
Шароби турган жойда,
Ҳижроннинг аччиқ захрин
Ичирмоқдан на фойда.

ЎСМА ЎПГАН ҚОШ

Ўсма кўяр эди нигорим,
Бир-бирига кўшиб қошларни,
Суртар эди ҳижрон онлари
Кўзларимдан оққан ёшларни.

У эгилиб ўсма кўярди,
Бир ўсма, бир ойнага қараб,
Менинг киприklarим уларни
Астагина кўярди тараб.

Ўсма кўяр эди қошига,
Гоҳ у ён, гоҳ бу ён эгилиб,
Нигоримнинг дилига пайванд,
Дилим яна қолди тугулиб.

Ўсма тўйиб ўпди қошларни,
Кўнди икки эркатой қалам,
Ўпди бармоқларим изини
Дилимда бор ўсмага алам.

Ўсма кўяр эди нигорим,
Бир-бирига кўшиб қошларни,
Суртар эди ҳижрон онлари,
Кўзларимдан оққан ёшларни.

НАВРҮЗ КЕЛДИ

Қирларга қош бўлди камалак,
Салом бериб яшнар ялпизлар,
Толпопукдан тақиб жамалак,
Наврӯзга ноз ўргатар қизлар,
Яна тоғлар бағри лолазор,
Яна яшнаб келди гул баҳор.

Жилоланар қирмиз қизғалдоқ,
Ифори барқ урган райҳонлар.
Олам-чаман, уфқ-зарғалдоқ,
Сахраб ўйнар сулув жайронлар,
Наврӯзга сир суйлар ҳар наҳор,
Яна яшнаб келди гул баҳор.

Товланади чаман чечаклар,
Димокларда сумалак иси,
Капалаклар гулни кучоқлар,
Гунчаларнинг хандон кулгиси.
Ариларга гул бағри бозор,
Яна яшнаб келди гул баҳор.

Наврӯз келди навога тўлиб,
Майсалар – ям-яшил поёндоз,
Бинафшалар ўсмаси бўлиб,
Гул баҳорни айлагай пардоз.
Яна ҳар тун булбуллар бедор,
Яна яшнаб келди гул баҳор.

Чаман юртим оламга кўз-кўз,
Жамолига боқиб тўймайман,
Гул юртимга ярашгай наврӯз,
Мадҳин куйлаб тилдан қўймайман.
Яна гуллаб, яшнади диёр,
Яна яшнаб келди гул баҳор.

ОНАМ

Онам меҳрин зар-қуёшга ўхшатаман,
 Сехр тўла бир наққошга ўхшатаман,
 Манглайини ёқут тошга ўхшатаман,
 Меҳри ботмас қуёш бўлиб ёнган онам.

Ширин жони жисмимга жон бўлиб қолган,
 Юзларини юзим шундоқ узиб олган,
 Оқ сутлари жамолимга жило солган,
 Кўзларимга тўниб-тўниб қонган онам.

Ажинлари-юлган тирноқарим изи.
 Тилимда бол бўлиб қолган асал сўзи,
 Зулматни ой бўлиб ёритгайдир юзи,
 Юзи осмонга ой бўлиб кўнган онам.

Жонгинамни пойларига тўкай тинмай,
 Изларига чаман гуллар экай тинмай,
 Бошим эгиб, коматимни букай тинмай,
 Қалб-қўримда маржон бўлиб сингган онам.

Оқ юргакка кучиб, ўраб олган онам,
 Кўзларимга нуру-гавҳар солган онам.
 Дил-бағрини дил-бағримга белаб қўйиб,
 Аллалари осмон бўлиб қолган онам.

СЕВАСИЗМИ?

Нозу жилвалардан ҳеч бир тўясизми?
 Бир озгина ўз холимга қўясизми?
 Ҳажрингизнинг оташида қўйдирасиз,
 Ўйилган бу қалбим яна ўясизми?

Ойга етар оҳим сизга етмай қолган,
 Ҳижрон аламлари дилдан кетмай қолган,
 Бу ишқ дардин яралари битмай қолган,
 Айтинг мени бир озгина севасизми?

Саҳроларда куйган менинг бағри-дилим,
 Бағри дилим бўлиб ётар тилим-тилим,
 Ҳасратимни айтиб адо қилмас тилим,
 Куйдириб сиз ҳам озгина қуясизми?

Ҳажрингизда қумри мисол чекиб фиғон,
 Кеча-кундуз тикилади бўғзимда жон,
 Васлингизга етолмайин жигарим қон,
 Бизларга ҳам кулиб бир оз иясизми?

Нозу жилвалардан ҳеч бир тўясизми?
 Бир озгина ўз холимга қўясизми?
 Ҳажрингизни оташига куйдириб сиз,
 Нур Бобонинг қалбин яна ўясизми?

ОЙ ҚИЗЛАР

Сочларига жамалак,
Тақиб олган ой қизлар.
Жилваланиб дилларга
Ёкиб қолган ой қизлар.

Оҳу кўзларингизга
Соя солар киприklar,
Куйдириб кўнгилларга
Ғавғо солган ой қизлар.

Юзларингиз ёғдуси
Ой зарига улашиб,
Юзингиз акси кўкда
Тўлин бўлган ой қизлар.

Бир-биридан бунчалар,
Чехралари чиройли,
Ойбарчиннинг ой юзи
Сизга қолган ой қизлар.

Зулфингиз толаларин
Силаб ўпса саболар.
Қизариб сабони ҳам
Силаб, тонган ой қизлар.

КУЛИБ ЮРСА ОДАМЛАР

Қани эди ҳеч йиғламай, кулиб юрса одамлар,
Дард чекмаса, куч қувватга тўлиб юрса одамлар.
Дилдан шодлик арымаса, армонлари бўлмаса,
Бир-бирларига меҳрибон бўлиб юрса одамлар.

Икки ёрнинг дил торлари узилмаса бир умр,
Ҳаёт дафтари беҳуда чизилмаса бир умр,
Муҳаббатнинг баланд кўшкни бузилмаса бир умр,
Гулшан ичра гуллар териб, елиб юрса одамлар.

Оналарнинг кўзларидан ҳеч қачон ёш оқмаса,
Юракларни қайғу-алам ўти асло ёкмаса,
Одам зоти бир-бирини чаён бўлиб чакмаса,
Оналарни гултож айлаб олиб юрса одамлар.

Дўст, қариндош ўртасидан ҳурмат, иззат кетмаса,
Қўлга асо тутмай умр поёнига етмаса,
Ҳеч бир кимса ёмонликнинг кўчасидан ўтмаса,
Яхшиликни яхшиликка улаб юрса одамлар.

Кўнгил ярим бўлмай ҳеч ким, фарзандга зор бўлмаса,
Ҳеч бир гўдак етим бўлмай хўрланиб, хор бўлмаса,
Қўш канотлар айрилмаса, бевафо ёр бўлмаса,
Меҳр ила етим бошин силаб юрса одамлар.

Ҳар кулбанинг ёниб турган чироқлари ўчмаса,
Ҳеч ким дилдан эзгуликнинг туморини ечмаса,
Молу-давлат учун ҳеч ким дўстидан воз кечмаса,
Турмуш тотув бўлиб, толе тилаб юрса одамлар.

СЕН ОНАНГНИ ЙИҒЛАТСАНГ, АГАР...

Бошингга не келса балодир,
 Бағри дилинг тўла яродир,
 Икки дунё юзинг қародир.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

Татимайди бир умр ошинг,
 Маломатдан чиқмайди бошинг,
 Аримайди кўзингдан ёшинг.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

Кўл бўлади кўзда хуморинг,
 Хазон бўлур умр чиноринг,
 Буюрмайди ўзингга боринг.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

Киркга кирмай букилур қомат,
 Юз ўгириб кетади омад,
 Қотиб қолур дилда диёнат.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

Хуш кўрмагай ғариб гадо ҳам,
 Хуш кўрмагай ҳатто Худо ҳам,
 Ялчимайди бир умр одам.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

Бошингга не келса балодир,
 Икки дунё юзинг қародир.
 Нур Бобо дил- бағринг яродир.
 Сен онангни йиғлатсанг, агар,
 Сен отангни йиғлатсанг, агар.

МИР АЛИШЕР ЁНИДА

Ўзбекистон қаҳрамони,
ҳалқ шоири А.Ориповга

Сиз назм майдонида --
Мир Алишер ёнида,
Ғоз турарсиз шер бўлиб,
назми шеър майдонида,

Қалбингиз хуш най чалар,
зар ғазал-юлдузчалар,
Порлагай Шамсу Қамар
феруза осмонида.

Ҳар гулда япроғи бор,
ҳар дилда чакмоғи бор,
Токи бир титроғи бор
ҳар чечакнинг жонида.

Иккинги сарбонисиз,
марварид маржонисиз,
Шоҳисиз-Султонисиз,
бу назм карвонида.

Уфуриб ифорлари,
товланиб туморлари,
Бўй чўзиб чинорлари
балқигай бўстонида.

То абад наволари,
зар сочар зиёлари,
Ёгилур дуолари
икки шер достонида.

БЎЛГАНДАЙ

Қирда юрган гул қизми?
Қир гуллола бўлгандай,
Битта шу қирга тўлин
Ой ҳавола бўлгандай.

Бол талашар чечаклар,
Дудокларни кучоклар,
Бол тўла бу дудоклар
Лим пиёла бўлгандай.

Сочилмагай уёлиб,
Шамсу Қамар шуъласи,
Қирк шаршара товланиб,
Қир шалола бўлгандай.

Изларига бош қўйиб,
Ўшиб кўяр майсалар.
Қараб қолар ортидан,
Ошиқ бола бўлгандай.

Ял-ял ёнок, ой ёнок,
Ойдан ойдин ой бодок,
Чаккасида ой балдоқ,
Қир зилола бўлгандай.

Шу қирда мен ҳам қани
Битта майса бўлсайдим,
Бағрим ёнар ловиллаб
Мисли лола бўлгандай.

Эгилади дам-бадам,
Сутга чайилган бадан,
Зар тўкилиб зулфидан,
Қир зар тола бўлгандай.

Қирда юрган гул қизми?
Қир гуллола бўлгандай,
Битта шу қирга тўлин
Ой ҳавола бўлгандай.

Қир тоққандай жамалак,
Қошларида камалак,
Қаранг қир мисли малак,
Бир ҳилола бўлгандай.

АЙВОНГА ҚОШ – ҚАЛДИРҒОЧ

Офтоб тиғи ялтираб,
Қорнинг бағрини ўйди,
Қирга чикқан бойчечак
Қишни йиғлатиб қўйди.

Турфа рангда товланиб,
Гул чечаклар чақ-чақлар,
Кўкда кушлар нағмаси
Қувончларни кучоклар.

Ариқларнинг қошига
Ўсма қўяр ялпизлар,
Райхонлардан сирғалар
Тақиб олди ҳур кизлар.

Гоҳи гилам, арғамчи
Бўлиб ўтар турналар,
Хушбўй ифор таралиб,
Хуш дилларни тирналар.

Булбуллар тинмай тилар
Атиргул бўйларини,
Наволарга тўлдириб,
Бошлайди тўйларини.

Қўниб олди эркалаб,
Айвонга қош қалдирғоч.
Наврўзи олам келди,
Пешвоз чиқиб, кучок оч.

МЕНИНГ ХУШ ХАБАРИМ БОР

*Менга хуш хабар айт,
Ёлгон бўлса ҳам...*

А.Орипов

Сиз “Менга хуш хабар айг”гил
дегансиз, хуш хабарим бор:
Сиз билан қирқ гулхан яна
ёқмоққа шайдир қирқ баҳор.

Бу хабарни “Ҳисор”имдан,
бағридаги баҳоримдан,
Наволи бир наҳоримдан
эшитдим, мен кезиб бедор.

Қувноқ булбул айлаб наво,
куну-тунлар айлар дуо,
Кўкдан офтоб сочар зиё,
кафтани тутгай лолазор.

Етмиш баланд давон ошиб,
тушибди сочга оқ шошиб,
Ҳали илҳомингиз тошиб,
тақарсиз юртга қирқ тумор.

Ҳар байтингиз ҳар дилда ёд,
кўнгилларни айлаб обод,
Навоий руҳлари ҳам шод,
баёзингиз бўлди гулзор.

Шабнамлари чак-чаклашар,
гулга томиб чак-чаклашар,
Туйғуларим кучоклашар,
яшнар юртим, чаман бозор.

Қўйгансиз юртга дур тугиб,
турар менинг дилим тегиб.
Шукур дейман бошим эгиб,
Нур Бободирман хокисор.

БИЛАРСАН БИР КУН

Фарзанд кўриб, ўстирсанг уни,
Бағрингга бир боссанг ҳар куни,
Мўмин инсон унутма шуни,
Ота қадрин биларсан бир кун.

Йўлларига кўзларинг тўнса,
Дилда соғинч алами унса,
Сочингга оқ толалар қўнса.
Она қадрин биларсан бир кун.

Елкадошинг бўлмаган кунлар,
Ўзингни хор айласа кимлар,
Бедор ўтса, хўрланиб тунлар,
Оға қадрин биларсан бир кун.

Ҳар мусибат тушиб бошингга,
Дўстларинг йўқ бўлса қошингда,
Таъм бўлмаса еган ошингда,
Дўст қадрини биларсан бир кун.

Нур Бобо, сен бўлсанг мусофир,
Ўзлигингни бил, бўлма кофир,
Элсизларнинг пешонаси шўр,
Эл қадрини биларсан бир кун.

ОДАМЛАР БОР...

Одамлар бор-булбул наволар,
Тилдан гўкканлари дуолар.

Одамлар бор алкаб юради,
Одамлар бор қарғаб юради.

Одамлар бор чақар чаёндир,
Топганлари кони зиёндир.

Одамлар бор одамни чўқир,
Бош кўгармай бўҳгонлар тўқир.

Одамлар бор-кўролмай куяр,
Билдирмасдан кўзингни ўяр.

Одамлар бор кулар устингдан,
Ажратишиб ёру-дўстингдан.

Одамлар бор етим бокади,
Меҳри дарё бўлиб оқади.

Одамлар бор тузингни ебон,
Тузлуғингга тунурар шу он.

Одамлар бор етим ҳақин еб,
Ўзларига берадилар зеб.

Одамлар бор бошингни силаб,
Ғамингни ер, умрингни тилаб.

Одамлар бор ҳавас килади.
Одамлар бор ҳасад килади.

Одамлар бор тулки мисоли,
Маймун мисол уларнинг ҳоли.

Одамлар бор тирикда ўлик,
Одамлар бор ўлса-да тирик.

Одамлар бор гўёки қуёш,
Одамлар бор қўли гул, наққош.

Одамлар бор қалби пок ҳалол,
Одамлар бор булокдай зилол.

Одамлар бор боладан безор,
Одамлар бор бир тирноққа зор.

Сиз меҳрга йўл очиб яшанг,
Эзгуликка поёндоз тўшанг.

Кўнгилга гул сочинг қулгани,
Бўлсангиз бас инсон бўлгани.

ДАРЁЛАР

Орол бағри ташна дарё сувиға,
Бутоклари зордир булбул куйиға,
Қахат меҳмон балиқларнинг “уй”иға,
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Ниманидир какшатади бу дунё,
Ўрмон ёнар, қуриб қолар ё дарё.
Қайга оқдинг Аму дарё, Сирдарё?
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Кўқдан кўш бағрингга ўт ёқади,
Икки дарё кўз ёшидай оқади.
Орол тинмай булутларга боқади,
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Қирғоғингдан учиб кетган какликлар,
Тоғдан туриб кўз ёш тўқар кийиклар,
Қани энди овга чиққан қайиқлар?
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Ухлаб ётар ғоз овлаган камонлар,
Қумга тўлган сув калкиган томонлар,
Қани ўша балкиб ётган уммонлар,
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Қуриб қолди қамиш ўсган ўрмонлар,
Бешиб кетди кўйлар боққан дўрмонлар.
Қоплаб олди тўзон бўлиб армонлар.
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Кундан-кунга ҳавзангни кум сурмоқлар,
Қуриётир сув талашиб ирмоқлар,
Қақшаб ётар сувни кучган қирғоқлар,
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Тўлқинларни сурмоқлаган сув қани?
Қирғоқларга қочоқлаган сув қани?
Қайиқларни кучоқлаган сув қани?
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Уммонингни тақдир тортиб олдимми?
Қисмат келиб сенга чангал солдимми?
Оққушларнинг кўз ёшлари қолдимми?
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Эй дарёлар, оқинг Орол томонга,
Кулгич қилманг бизни яхши, ёмонга,
Бағринг тўлсин қайта ўша уммонга,
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

Орол бағри ташна дарё сувига,
Бутоқлари зордир кушлар куйига,
Қаҳат меҳмон балиқларнинг “уй”ига
Қирғоқлардан тошиб оқинг дарёлар.

ТОНГ

Оқармоқда осмон, ғубор йўқ,
Кумуш рангда товланар уфқ.
Чуғурлашиб қушлар урар бонг,
Ясанади шафақ отган тонг.

Савлат тўқар қадди юксак тоғ,
Тонгга кулиб очмоқда кучок.
Ғавғо килиб тунни қувар тонг,
Ясанади шафақ отган тонг.

Гулни ўпар шабнаб ялтираб,
Бекинмоқда юлдуз милтираб.
Шуъла йиғар қир ортида ой,
Ясанади шафақ отган тонг.

Асалари гулга дугона,
Энди зулмат сойга бегона.
Укку қушнинг холи бўлди танг,
Ясанади шафақ отган тонг.

Капалаклар учар дарбадар,
Йулбарс ухлар оқшомга қадар,
Керишади кийиклар сатанг,
Ясанади шафақ отган тонг.

Соч ёймоқда қувониб қуёш,
Чўққиларга қўйиб заррин қош,
Ялтирайди тоғда зарҳал “чанг”,
Ясанади шафақ отган тонг.

Ранг талашар жонсарақ фалак,
Қир бошида ошпоқ камалак.
Бошланмоқда янги бир оҳанг,
Ясанади шафақ отган тонг.

ШОҲ БОБУРСАН

Бобур сени айирдилар диёрингдан,
Айирдилар гулзорингдан, гул ёрингдан,
Тутун чиқар ханузгача мозорингдан,
Андижондан айри бўлган шоҳ Бобурсан.

Аҳли шоир даврасидан маҳрум бўлиб,
Самарқандни ғаним олди сендан юлиб,
Туркистондан кетар бўлдинг бағринг тилиб,
Сен Туронни соғинтирган шоҳ Бобурсан.

Алам дарди карвонига бўлиб ҳамроҳ,
Қай маконга борарини билмасди шоҳ,
Тополмайин ўз юртидан бирор паноҳ,
Андижонни соғинтирган шоҳ Бобурсан.

Оқ лайлақлар хар йил додинг олиб келар,
Хуморингни, фарёдингни олиб келар,
Қанотига гул тожингни олиб келар,
Андижонни соғинтирган шоҳ Бобурсан.

Ёдлаб юргум Бобур ёзган хар ғазални,
Йиғлаб кўйгум ёдга олсам у маҳални.
Олиб келсам дейман Ҳинддан Тожмаҳални,
Соғинтирган бизнинг шоир, шоҳ Бобурсан.

Бобур сени айирдилар диёрингдан,
Айирдилар Туркистондай гулзорингдан,
Дуд чиқади ханузгача мозорингдан.
Туркистонни соғинтирган шоҳ Бобурсан.

УШЛОЛМАДИНГ ТОҲИРНИ

Зухра, Тоҳир сендан адашиб қолди,
 Тақдир уни тилла сандиққа солди,
 Муҳаббатни дарё бағрига олди,
 Ушламадинг сувга оққан Тоҳирни.

У қатланиб сандик ичра ётарди,
 Тўлкин уни қирғоқларга отарди,
 Сандик қалқиб-қалқиб сувга оқарди,
 Ушлолмадинг сувга оққан Тоҳирни.

Тоҳир эмас, ишқинг оқди Зухраой,
 Муҳаббатинг – бахтинг оқди Зухраой,
 Тахтинг оқди, аҳдинг оқди Зухраой,
 Ушламадинг сув оққан Тоҳирни.

Тоҳир оқди сандиғи бир ён бўлиб,
 Оқиб кетди Зухрасиз гирён бўлиб,
 Зухра қолди юрак-бағри қон бўлиб,
 Ушлолмади Зухра оққан Тоҳирни.

ДЎЛАНА

Дўлана, гулингга
Ҳавасим келди,
Шохингга осилсам,
Тиконинг бор-да.
Хабаринг йўқ, менинг
Бағрим ўйилди,
Кўнглимни қолдирган
Бевафо ёр-да.

Дўлана ўзингга
Ҳавасим келар,
Шохингга осилсам
Тикони бор-да,
Билмайсан, бағримни
Нимадир тилар...
Қалбимни куйдирган
Бевафо ёр-да.

Дўлана шохингга
Ҳавас қиламан,
Уни ушлай десам
Тикони бор-да.
Ёнингга сув каби
Оқиб келаман,
Қошонанг тиканли
Чакалакзор-да.

Шамолдан эгилиб
Койийсан, куйиб,
Дейсанки: севганинг
Ёнига бор-да,
Ёнига борардим,
Мен сени қўйиб,
У ёрдан дил пора,
Кўнглим озорда.

Сенда ҳам муҳаббат
Савдоси бор-да,
Кўксингни силамай
Ўтгим келмайди,
Яйрайсан, яшнайсан,
Бағринг баҳор-да,
Сени ташлаб асло
Кетгим келмайди.

МУНДАРИЖА

ЎЗБЕКИСТОНИМ	4
ШУКУР ҚИЛ	5
ЙИГИТНИНГ	6
ОТА-ОНАНГНИ	7
АЙЛАНАЙ ЎЗИМ	9
ЭЙ, ДЎСТИМ	8
БИЗГА БОҚМАЙДУР	10
ДИЛИМ ЙЎҚ БЕВАФОЛАРГА	11
СУНБУЛИМ БЎЛСАНГ	12
ЯХШИДИР	13
БЕВАФО ЭКАН	14
БОЛАМ ДЕБ	15
ЭЙ ТИЛ	16
НОДОН	16
СУЛУВ	17
СЕВМАСАНГИЗ-ЧИ	18
ЯШАЙДИ ҚАЛБИМ	19
ТАННОЗЛАР	20
ЁНАР ҚИЗГАЛДОҚ	21
ЙИГЛАМАЙМАН-ДА	25
ЮЗИНГИЗДАН ЁҒАР ШИРМОНЛАР	26
СИЗ БИРАМ ШИРИН	27
ҚАДРИНИ БИЛ	28
БУ ЁРУҒ ДУНЁ ШИРИН	29
ҚОЛИБ КЕТДИМ МАН	30
УМР БУ	31
КЕЛСИН	32
КУЛИШЛАРИНИ	33
ОЙ ЧЎМИЛАР КЎЗИН ЁШИГА	34
ГУЛ БАҲОР	35
КЕТДИМ	36
БУ ДУНЁ АЛДАБ	38
ТЎЙЛАР ГЎЗАЛ	39
БЎЛМАС	40
АЛВОН ОЛМА	41
ТОНМОҚДАСИЗ	42
ҲУР ҚИЗ	43
ҚИРДАГИ ҚИЗ	44

АНДАЛИБ НАЙИН ЧАЛАР	45
ЕТИМ ҚИЗ.....	47
ОТАНГ ҚАДРИНИ БИЛ	49
ҚИЗЛАРНИНГ	50
ЮЛДУЗЛАР.....	51
ВАТАН.....	51
НИДО	52
ТИЛГА ЭРК БЕРСАНГИЗ	54
ТИЛАК	55
ТИЛЛО ҚИЗИ	56
ЎТКИНЧИ ДУНЁ	58
АЛАМ	59
СОГИНТИРДИНГ	60
ОТА-ОНАНГ ХОР АЙЛАСАНГ.....	61
ВИСОЛ.....	62
СИЗНИ ҚАНДАЙ ЭРКАЛАЙ	63
ОЙПАРИ.....	64
КЎЗЛАРИМДА КУЯР ХУМОРИМ.....	65
ОНАЖОНИМ	66
БАҲОР БЕЗАКЛАРИ	67
КЕЛАҚОЛ, БАҲОР.....	69
КЎКСИМДАГИ ГУЛ	71
ЯНГИ ЙИЛ	72
САЙРА БУЛБУЛЖОН.....	73
ОВОРАМАН.....	75
ЙЎЛИҚДИМ	77
БАХТ ДЕГАНИ	78
СУЛУВ ҚИЗ.....	79
ЁҚУТ ЮЛДУЗЛАР	80
БЕГИМ	81
ШУКРОНАЛИК.....	82
КОШОНАМГА ҚЎЯЙ ТИЛЛА ҚОШ	83
ОШНОМАН.....	84
ТИНИҚ ТОНГ	85
ЯНГИ ЙИЛ ҚУВОНЧИ.....	86
БИР АЛПОМИШ	87
НА ФОЙДА	88
ЎСМА ЎПГАН ҚОШ.....	89
НАВРЎЗ КЕЛДИ.....	90
ОНАМ	91

СЕВАСИЗМИ?.....	92
ОЙ ҚИЗЛАР.....	93
КУЛИБ ЮРСА ОДАМЛАР	94
СЕН ОНАНГНИ ЙИҒЛАТСАНГ, АГАР.....	95
МИР АЛИШЕР ЁНИДА.....	96
БЎЛГАНДАЙ.....	97
АЙВОНГА ҚОШ-ҚАЛДИРҒОЧ.....	98
МЕНИНГ ХУШ ХАБАРИМ БОР	99
БИЛАРСАН БИР КУН.....	100
ОДАМЛАР БОР.....	101
ДАРЁЛАР	103
ТОНГ	105
ШОҲ БОБУРСАН.....	106
УШЛОЛМАДИНГ ТОҲИРНИ	107
ДЎЛАНА.....	108

Нур Бобо

ЁҚУТ ЮЛДУЗЛАР

(Шеърлар тўплами)

Муҳаррир: А. Абдужалилов
Техник муҳаррир: Ю. Ёринов
Мусахҳиҳа: И. Захидова
Бадиий муҳаррир: Н. Муҳаммедова

Нашр.лиц. № АИ 245, 02.10.2013.

Теришга 02.02.2018 йилда топширилди. Босишга
23.03.2018 йилда рухсат этилди. Бичими: 60x84 $\frac{1}{16}$.
Офсет босма. Таути гарнитураси. Шартли б.т. 7,0
Нашр б.т. 6,51. Адади: 1400 нусха. Буюртма №18.
Баҳоси шартнома асосида.

«Sano-standart» нашриёти, 100190, Тошкент шаҳри,
Юнусобод-9, 13-54. E-mail: sano-standart@mail.ru

«Sano-standart» МСНҲ босмаҳонасида босилди.
Тошкент шаҳри, Широқ кўчаси, 100-уй.
Телефон: (371) 228-07-96, факс: (371) 228-07-95

Бобомуродов Нурбобо 1955 йилда Қашқадарё вилоятининг Шахрисабз туманидаги Алмалик киниклигида туғилган. 1980 йилда Тошкент Давлат университетини (ҳозирги ЎзМУ)нинг математика факультетини тамомлаган. Шахрисабз туманидаги 49-ўрта мактабда математика ўқитувчиси бўлиб ишлаган. Унинг «Юлғузорга отаклай сени» (2009 й.), «Киникликим» (2011 й.) шеъррий тўнғузлари чоп этилган.

«Sano-standart»
нашриёти

ISBN 978-9943-5202-6-4

9 789943 520264